

Betalningsförelägganden

Det europeiska betalningsföreläggandet är ett förenklat förfarande för gränsöverskridande penningfordringar som inte bestrids av svaranden och där standardformulär ska användas.

Standardformulären för europeiska betalningsförelägganden finns [här](#) på alla språk. Via denna länk hittar du också mer information om vilka domstolar som kan utfärda europeiska betalningsförelägganden och vart ansökan ska sändas.

För att inleda förfarandet måste du först fylla i formulär A och ange alla uppgifter om parterna, vad fordran avser samt belopp. Domstolen behandlar ansökan och utfärdar sedan det europeiska betalningsföreläggandet inom 30 dagar om formuläret har fyllts i korrekt.

Därefter måste domstolen delge svaranden det europeiska betalningsföreläggandet. Svaranden kan antingen betala fordrans belopp eller bestrida fordran. Svaranden har 30 dagar på sig att lämna in ett bestridande av det europeiska betalningsföreläggandet. Om föreläggandet bestrids kan sökanden välja att ärendet ska överlämnas till en ordinarie civilrättslig domstol och handläggas i enlighet med nationell lagstiftning, handläggas i enlighet med det europeiska småmålsförfarandet eller avslutas.

Om svaranden inte lämnar in något bestridande blir det europeiska betalningsföreläggandet automatiskt verkställbart. En kopia av det europeiska betalningsföreläggandet, vid behov med en översättning, ska skickas till verkställighetsmyndigheterna i den medlemsstat där föreläggandet ska verkställas. Verktällighet ska ske i enlighet med de regler och förfaranden som gäller i den medlemsstat där det europeiska betalningsföreläggandet verkställs. Mer information om verkställighet finns i [relevant avsnitt](#).

Länkar

Europeiskt betalningsföreläggande – anmälningar från medlemsstaterna och sökverktyg för att leta fram behörig domstol /myndighet

[Handbok för tillämpningen av förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande](#)

Om du vill läsa fördjupad information från ett visst land väljer du det landets flagga.

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Betalningsförelägganden - Belgien

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [fr](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.
Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?](#)
 - [1.1 Användningsområde](#)
 - [1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?](#)
 - [1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?](#)

- 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företräddas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

I Belgien finns ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande. Detta förenklade förfarande, som beskrivs i artiklarna 1338–1344 i processlagen, syftar till att säkra betalning av relativt små belopp i vissa typer av mål.

Bestämmelser om förenklade förfaranden: se den federala offentliga rättstjänstens webbplats (*Federale Overheidsdienst Justitie /Service Public Justice*):

- Klicka på "Belgische Wetgeving" eller "Législation belge" (belgisk lagstiftning).
- Klicka på "Gerechtigd Wetboek" eller "Code judiciaire" (processlagen) under rubriken "Juridische Aard" eller "Nature juridique" (typ av lagstiftning).
- Skriv in 664 i fältet "Woorden" eller "Mot(s)" (ord).
- Klicka på "Zoeken op" eller "Chercher sur" (sök) och därefter på "Lijst" eller "Liste" (lista).
- Klicka på "Detail" eller "Détail" (uppgifter).

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Endast penningkrav kan prövas.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

I artikel 1338 i processlagen föreskrivs att detta förfarande endast kan användas för att erhålla en fastställd skuldbetalning av ett visst penningbelopp (högst 1 860 euro).

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Användningen av detta förfarande är helt frivilligt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Nej. Enligt artikel 1344 i processlagen kan förfarandet för betalningsföreläggande användas endast om gäldenären har hemvist eller är bosatt i Belgien.

1.2 Behörig myndighet

Förfarandet kan användas inför fredsdomaren och inför polisdomstolen, förutsatt att ärendet ligger inom dessa domstolars behörighetsområde (information om dessa domstolars behörighetsområden finner du i faktabladet "Rättssystem").

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det finns inget standardformulär för att inleda förfarandet. I lagen fastställs dock ett antal villkor rörande betalningspåminnelser och den skriftliga ansökan om betalningsföreläggande som lämnas till domstolen.

Innan den skriftliga ansökan om betalningsföreläggande lämnas in ska borgenären översända ett betalningskrav. Denna skyldighet följer av artikel 1339 i processlagen. Betalningskravet kan delges av en delgivningsman eller översändas per rekommenderat brev med mottagningsbevis. I artikel 1339 anges också vad som måste finnas med i kravet för att det ska vara juridiskt giltigt. Det måste innehålla följande:

- Ett utdrag med de relevanta artiklarna i kapitlet om betalningsföreläggande i den belgiska processlagen.
- Ett betalningskrav, med en uppmaning att betala inom femton dagar efter det att gäldenären delgavs kravet.
- Det krävda beloppet.
- Uppgift om den domstol som ärendet kommer att överföras till om gäldenären inte betalar.

Inom femton dagar från utgången av den femtondagarsfrist som anges i kravet, ska en **skriftlig ansökan om betalningsföreläggande** översändas till domstolen i två exemplar. I artikel 1340 i processlagen framgår vad denna ansökan måste innehålla, nämligen

- uppgift om datum, månad och år,
- sökandens efternamn, förnamn, yrke och bosättningsort samt, i förekommande fall, det juridiska ombudets efternamn, förnamn, bosättningsort och ställning,
- bakgrunden till fordran och en exakt angivelse av det krävda beloppet, med en specifikation av fordrans beståndsdelar och grunden för fordran,
- den domstol som kommer att handlägga fordran, och
- underskrift av partens advokat och parten själv.

Om sökanden anser det lämpligt kan han även ange skälen till att han inte vill gå med på att en uppskjutning av betalningen godtas.

Följande handlingar ska bifogas ansökan:

- En kopia av den handling som kravet grundar sig på.
- Antingen en kopia av delgivningsmannens delgivning eller en kopia av det rekommenderade brevet, med bifogat mottagningsbevis, eller det rekommenderade brevet i original tillsammans med bevis för att adressaten har vägrat att ta emot brevet eller har underlåtit att hämta det på postkontoret, samt ett intyg som visar att gäldenären är skriven på den adress som anges i folkbokföringsregistret.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Advokatens underskrift är ett av de obligatoriska inslagen i ansökan. Dessutom föreskrivs i artikel 1342 i processlagen att en kopia av domstolens beslut ska sändas med vanlig post till sökandens advokat. Detta är de enda bestämmelser som föreskriver medverkan av en advokat för sökanden.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Ansökan måste vara rimligt detaljerad. I artikel 1340.1.1 anges att ansökan åtminstone ska innehålla uppgifter om bakgrunden till fordran och en exakt angivelse av det krävda beloppet, med en specifikation av fordrans beståndsdelar och grunden för fordran.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ja, det är obligatoriskt. Enligt artikel 1338 måste fordran styrkas av ett skriftligt dokument från gäldenären. Det behöver dock inte röra sig om ett medgivande av kravet.

1.4 Avvisning

Inom femton dagar från det att ansökan lämnades in ska domstolen godta eller avvisa ansökan i form av ett beslut från domstolens förundersökningsavdelning (*chambre du conseil/raadkamer*). Domstolen kan bevilja uppskov eller bifalla delar av ansökan (se

artikel 1342 i processlagen). Domstolen har tillgång till uppgifter om skuldens olika beståndsdelar och kan avvisa vissa av posterna. Domstolen kan således ta hänsyn till eventuella betalningar som kan ha gjorts under tiden. Den kan också avvisa ansökan i dess helhet om villkoren inte är uppfyllda (se artiklarna 1338 och 1344 i processlagen).

Om domstolen bifaller hela eller delar av ansökan, har dess beslut samma verkan som en tredsdom.

Borgenären ska därefter delge gäldenären domstolens beslut. Eftersom domstolens beslut har karaktären av en tredsdom (om den bifaller ansökan helt eller delvis) måste sådan delgivning ske inom ett år. Annars blir beslutet ogiltigt (se artikel 806 i processlagen).

Enligt artikel 1343.2 i processlagen ska följande handlingar bifogas vid delgivningen av beslutet för att den ska vara juridiskt giltig:

- En kopia av ansökan.
- Uppgift om den tidsfrist inom vilken gäldenären kan invända mot beslutet.
- Uppgift om den domstol vid vilken eventuella invändningar ska göras, och vilka formkrav som måste uppfyllas för detta.

För att inte delgivningen ska bli ogiltig måste delgivningshandlingarna innehålla en påminnelse till gäldenären om att denne med alla till buds stående lagliga medel kan tvingas att betala det krävda beloppet, om han inte reglerar sin skuld inom den angivna tidsfristen.

Beslutet kan inte verkställas omedelbart (se artikel 1399.2 i processlagen). Verkställigheten skjuts upp tills de frister som gäller för invändning och överklagande har löpt ut. Beslutet kan dock omedelbart ligga till grund för säkerhetsåtgärder.

Om gäldenären inte invänder eller överklagar under den fastställda fristen, vinner beslutet laga kraft.

1.5 Överklagande

Överklagande från borgenärens sida

Borgenärens möjligheter att överklaga anges i artikel 1343.4 i processlagen. Borgenären kan inte överklaga (*appel/beroep*) ett beslut om avslag på ansökan eller delvis godkännande av ansökan. Han eller hon kan dock välja att väcka talan enligt det ordinarie förfarandet (inte det förenklade förfarandet). Om ansökan har bifallits delvis, men borgenären ändå vill väcka talan enligt det ordinarie förfarandet, är det viktigt att domstolens avgörande ännu inte har delgetts gäldenären.

Invändning eller överklagande från gäldenärens sida

Gäldenären kan angripa domstolens avgörande på ett av två sätt: antingen genom att överklaga avgörandet eller genom att invända mot avgörandet (domstolens avgörande har alltid samma verkningar som en tredsdom om ansökan bifalls helt eller delvis: se artikel 1343.1 i processlagen). I båda fallen gäller en frist på en månad från det att avgörandet delgavs (se artiklarna 1048 och 1051 i processlagen). Fristerna förlängs om någon av parterna saknar hemvist, bostadsadress eller delgivningsadress i Belgien.

De allmänna bestämmelserna om invändning och överklagande är tillämpliga, med ett undantag som anges i artikel 1343.3.2 i processlagen: med avvikelse från artikel 1047 (där delgivning krävs), kan invändning göras genom att en ansökan lämnas in till domstolens kansli i lika många exemplar som det finns parter och advokater. Domstolens kansli informerar därefter borgenären och dennes advokat om invändningen genom att skicka en skrivelse.

För att vara giltig måste invändningsansökan innehålla uppgift om

- datum, månad och år,
- den invändande partens efternamn, förnamn, yrke och bosättningsort,
- borgenärernas efternamn, förnamn och bosättningsort samt namnet på deras advokat,
- det omtvistade beslutet, och
- de grunder som den invändande parten anför.

Parterna kallas därefter av domstolens kansli till domstolsförhandling vid en tidpunkt som fastställs av domstolen.

1.6 Bestridande

Belgisk rätt innehåller inga uttryckliga bestämmelser som gör det möjligt att gå i svaromål för att bestrida ett krav.

Gäldenären kan vidarebefordra information till fredsdomaren, men detta påverkar inte avgörandets karaktär av tredsdom.

1.7 Effekten av ett bestridande

Som påpekats ovan finns det inga formella möjligheter att gå i svaromål. Oavsett om gäldenären bestrider avgörandet eller inte, fortgår det förenklade förfarandet som vanligt.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Se svaret på fråga 1.7.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 13/11/2014

Betalningsförelägganden - Bulgarien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

I kapitel XXXVIII om betalningsförelägganden i i civilprocesslagen (Bulgariens officiella kungörelseorgan nr 59 av den 20 juli 2007, med verkan från och med den 1 mars 2008, ändrad i officiella kungörelseorganet nr 42/2009 och senast ändrad i officiella kungörelseorganet nr 13/2017) föreskrivs ett förenklat förfarande genom vilket fordringsägaren kan driva in sin fordran när svaranden troligtvis inte kommer att bestrida denna.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Fordringsägaren kan begära att ett betalningsföreläggande ska utfärdas för följande slags fordringar:

- Penningfordringar eller fordringar på fungibel egendom om fordran omfattas av distriktsdomstolens behörighet.
- Överföring av lös egendom som svaranden har erhållit med skyldighet att lämna tillbaka den eller som omfattas av pant eller som har överlåtit av svaranden med skyldighet att frångå den om fordran omfattas av distriktsdomstolens behörighet.

Enligt den uttryckliga bestämmelsen i artikel 417 i civilprocesslagen får käranden också begära att ett betalningsföreläggande utfärdas om fordran, oavsett dess omfattning, avser följande:

- En förvaltningsåtgärd som tvistemålsdomstolar får verkställa.
- En handling eller ett utdrag ur räkenskaper som visar fordringar från statliga myndigheter, kommuner och banker.
- Ett dokument, ett avtal eller en annan typ av kontrakt, där en notarius publicus har attesterat underskrifter avseende skulder när det gäller betalning av pengar eller annan fungibel egendom samt andra skyldigheter att överföra viss egendom.
- Ett utdrag ur pantregistret för en registrerad säkerhet och för inledande av verkställighet – avseende överföring av pantsatta tillgångar.
- Ett utdrag ur pantregistret för ett registrerat försäljningsavtal där ägandet överförs när priset betalats, eller ett leasingavtal – avseende återlämnande av sålda eller leasade tillgångar.
- Ett pantavtal eller pantbrev enligt artiklarna 160 och 173.3 i lagen om skyldigheter och avtal.
- En giltig handling för upprättandet av en privat, statlig eller kommunal fordran när verkställigheten sker enligt förfarandet i civilprocesslagen.
- En påminnelse om betalning av skatter.
- Ett skuldebrev, en växel eller säkerhet för dessa, samt även obligationer eller obligationsränta.

Om ansökan inges tillsammans med en sådan handling som avses i artikel 417 i civilprocesslagen och som åberopas i fordran, kan fordringsägaren begära att domstolen beslutar om omedelbar verkställighet och utfärdar en exekutionstitel.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Om fordran har sitt ursprung i vissa av de handlingar som avses i artikel 417 i civilprocesslagen, kan fordran prövas oavsett beloppets storlek.

Enligt de övriga bestämmelserna om penningfordringar, fordringar om fungibel egendom eller överföring av lös egendom, kan ett betalningsföreläggande endast utfärdas om fordran omfattas av distriktsdomstolens behörighet. Distriktsdomstolen ansvarar för fordringar på privaträttens område som högst motsvarar en kostnad på 25 000 BGN och alla fordringar avseende underhåll, arbetskonflikter och påminnelser om betalning av skatter.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är inte obligatoriskt. Ett betalningsföreläggande utfärdas endast under vissa omständigheter, men fordringsägaren måste inte välja detta invändningsförfarande utan kan väcka talan inom ramen för det allmänna fordringsförfarandet.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ett betalningsföreläggande utfärdas inte om svaranden inte har någon stadigvarande adress och sin vanliga hemvist eller sitt säte i Bulgarien.

1.2 Behörig myndighet

Ansökan ska lämnas till den distriktsdomstol som är behörig på den plats där svaranden har fast adress eller säte. Domstolen har tre dagar på sig att göra en officiell kontroll av den lokala behörigheten. Om domstolen anser att ärendet inte omfattas av dess behörighet, ska det översända ärendet till rätt domstol.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ansökningar ska göras på de formulär som justitieministern godkänt. Ansökningsformulären finns som bilaga till förordning nr 6 av den 20 februari 2008 om justitieministerns godkännande av formulär för betalningsförelägganden, ansökningar för utfärdande av betalningsförelägganden och andra handlingar som rör förfarandet för betalningsföreläggande.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Man måste inte företrädas av en advokat.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Grunderna och föremålet för fordran bör framgå av ansökan.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Det finns inga krav på att bevisning för fastställandet av fordran ska bifogas ansökan. Käranden får bifoga sådan bevisning men måste inte göra detta, eftersom förfarandet endast syftar till att bedöma huruvida fordran kan bestridas. Käranden måste endast hävda att en fordran finns. Om svaranden bestrider betalningsföreläggandet kontrollerar man att fordran existerar inom ramen för fordringsförfarandet. Ansökan måste inges tillsammans med en rättegångsfullmakt om den inges av ett ombud och bevis på erlagda stämpelavgifter och rättegångskostnader, där så är lämpligt.

1.4 Avvisning

En ansökan om utfärdande av ett betalningsföreläggande avvisas i följande fall:

- Om fordran inte uppfyller kraven i artikel 410 i civilprocesslagen, det vill säga inte avser betalning av pengar eller fungibel egendom med ett pris på högst 25 000 BGN eller lös egendom av den kategori som avses i punkt 1, led 2 i artikel 410 i civilprocesslagen. En ansökan som inte uppfyller kraven om regelbundenhet lämnas inte utan åtgärd utan avvisas direkt. Endast i undantagsfall, om käranden inte har använt det godkända ansökningsformuläret eller har använt ett felaktigt formulär, uppmanar domstolen honom/henne att åtgärda detta och bifoga det rätta formuläret till meddelandet (artikel 425.2 i civilprocesslagen).
- Om fordran strider mot lagen eller god sed.
- Om svaranden inte har fast adress eller säte i Bulgarien, eller om han/hon inte har stadigvarande bosättning eller säte i landet.

1.5 Överklagande

Ett betalningsföreläggande kan inte överklagas av parterna, förutom kostnadsdelen. Käranden kan överklaga ett beslut om att, helt eller delvis, avvisa en ansökan hos relevant regional domstol genom ett privat överklagande utan delgivning. Ett beslut om omedelbar verkställighet som domstolen utfärdar i fråga om sådana handlingar som avses i artikel 417 i civilprocesslagen kan också överklagas. Ett privat överklagande av beslutet om omedelbar verkställighet måste inges tillsammans med invändningen mot det utfärdade betalningsföreläggandet och får endast grundas på akterna enligt artikel 417 i civilprocesslagen.

1.6 Bestridande

Svaranden får skriftligen bestrida betalningsföreläggandet inom två veckor efter mottagandet. Ett bestridande i den mening som avses i artikel 414 i civilprocesslagen är allt som i sig strider mot verkställigheten, alla typer av meningsskiljaktigheter och alla uppgifter som tydligt visar att svaranden inte är villig att betala. Det anges uttryckligen att bestridandet inte måste motiveras.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden gör ett bestridande inom vederbörlig tid informerar domstolen käranden om att han/hon kan väcka talan för fastställandet av fordran inom en månad genom att betala återstoden av rättegångskostnaderna. Om käranden inte styrker att han/hon har väckt talan inom den angivna tidsfristen ogiltigförklarar domstolen betalningsföreläggandet, antingen helt och hållet eller för den del som ingen fordran har gjorts.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Enligt artikel 416 i civilprocesslagen träder betalningsföreläggandet i kraft om inget bestridande ingetts inom vederbörlig tid eller om bestridandet dras tillbaka. Utifrån detta utfärdar domstolen sedan en exekutionstitel, som följaktligen måste anges på föreläggandet.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

En svarande som inte haft möjlighet att överklaga en fordran kan bestrida denna vid appellationsdomstolen, inom en månad från det att han/hon fick kännedom om betalningsföreläggandet, i följande fall:

- Om betalningsföreläggandet inte delgetts på vederbörligt sätt.
- Om betalningsföreläggandet inte delgetts honom/henne personligen och om han/hon inte hade sin stadigvarande bosättning i Bulgarien den dag då delgivningen ägde rum.
- Om han/hon inte informerats i vederbörlig tid om delgivningen på grund av särskilda oförutsedda omständigheter.
- Om han/hon inte gjorde bestridandet på grund av särskilda oförutsedda omständigheter som inte hade kunnat förhindras.

Bestridandet innebär inte att betalningsföreläggandet upphävs, men domstolen kan upphäva det på svarandens begäran och efter att svaranden visat att han/hon har lämplig säkerhet.

Domstolen godtar bestridandet om omständigheterna ovan föreligger. Om appellationsdomstolen godtar bestridandet eftersom svaranden inte har fast adress eller säte i Bulgarien eller inte har stadigvarande bosättning eller säte i landet, gör domstolen en officiell ogiltigförklaring av betalningsföreläggandet och den exekutionstitel som utfärdats för detta. I annat fall kan appellationsdomstolen godta bestridandet och upphäva verkställandet av det utfärdade föreläggandet, varpå den skickar tillbaka ärendet till distriktsdomstolen och informerar käranden om att han/hon kan väcka talan avseende sin fordran inom en månad genom att betala återstoden av rättegångskostnaderna.

Dessutom kan svaranden, i ett fordringsförfarande, bestrida en fordran som blivit föremål för ett betalningsföreläggande om nya fakta eller ny skriftlig bevisning av betydande vikt för ärendet har framkommit och som han/hon inte kunde ha känt till när bestridandet ingavs eller som han/hon inte hade kunnat erhålla inom denna tid. Talan kan väckas inom tre månader från det datum då de nya omständigheterna blev kända för svaranden eller från det datum då han/hon kunde få tillgång till den nya skriftliga bevisningen, dock senast ett år efter att fordran drivits in.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 24/07/2018

Betalningsförelägganden - Tjeckien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

- 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Utöver det europeiska betalningsföreläggandet som regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande finns även tre andra typer av förfaranden i Tjeckien – betalningsföreläggande, elektroniskt betalningsföreläggande samt växel- eller checkprotest (avsnitt 172–175 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen (*občanský soudní řád*)).

1.1 Användningsområde

Ett betalningsföreläggande kan utfärdas även utan att fordringsägaren uttryckligen ansökt om detta, utifrån ett krav om tillgodoseende av en ekonomisk fordran, om denna rättighet uppstår av omständigheter som fordringsägaren uppger och styrker. Det är alltid domstolens uppgift att bedöma om ett betalningsföreläggande bör utfärdas. Om en domstol inte utfärdar ett betalningsföreläggande beslutar den att en förhandling ska hållas. Ett betalningsföreläggande kan inte utfärdas för en svarande som bor i utlandet eller om det är osäkert var svaranden finns (avsnitt 172.2 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen).

Ett elektroniskt betalningsföreläggande får endast utfärdas på fordringsägarens begäran och ska inges på ett särskilt elektroniskt formulär och undertecknas med en certifierad elektronisk underskrift, förutsatt att den åberopade fordran inte överstiger 1 000 000 CZK. Kringkostnader räknas inte med i fordran. Ett elektroniskt betalningsföreläggande kan inte utfärdas för en svarande som bor i utlandet eller om det är osäkert var svaranden finns (avsnitt 174a.3 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen).

En växel- eller checkprotest kan innebära att rättigheter uppstår till följd av en växel eller en check. Förutsatt att de formella kraven följs måste en domstol fatta beslut i summariska processer genom att utfärda en växelprotest (checkprotest). En växel- eller checkprotest får endast utfärdas på fordringsägarens initiativ och även om den avser en svarande i utlandet. En växel- eller checkprotest får endast delges svaranden personligen. Inga andra delgivningssätt är tillåtna.

Syftet med att inleda ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande är att samla in obestridda penningfordringar av ett visst belopp. Obestridda penningfordringar måste ha förfallit till betalning när en talan väcks för utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande. För att inge en talan måste formulär A fyllas i, där all information om parterna samt fordrans slag och belopp ska anges. Domstolen kommer att pröva ansökan, och om formuläret fyllts i på rätt sätt bör domstolen utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande inom 30 dagar.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Beslut i form av ett betalningsföreläggande, ett elektroniskt betalningsföreläggande eller ett europeiskt betalningsföreläggande får endast utfärdas för penningfordringar.

En växel- eller checkprotest får endast utfärdas med avseende på fullgörandet av de ekonomiska förpliktelser som en växel eller check medför.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Ett elektroniskt betalningsföreläggande får utfärdas för högst 1 000 000 CZK (plus kringkostnader). Ingen övre gräns finns för europeiska betalningsförelägganden eller för växelprotester (checkprotester).

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Det är inte obligatoriskt att ansöka om betalningsföreläggande. Fordringsägaren kan göra anspråk på sin penningfordran genom det allmänna tvistemålsförfarandet. Om en fordringsägare väcker en "ordinär" talan och fordran i denna uppfyller kraven för ett betalningsföreläggande, kan domstolen utfärda ett sådant även om fordringsägaren inte uttryckligen har ansökt om detta. Ett elektroniskt betalningsföreläggande, ett europeiskt betalningsföreläggande samt en växelprotest (checkprotest) får endast utfärdas på fordringsägarens begäran.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ett betalningsföreläggande eller ett elektroniskt betalningsföreläggande kan inte utfärdas om det avser en svarande i utlandet. I ett sådant fall fortsätter domstolen förfarandet i linje med de allmänna civilprocessrättsliga reglerna.

Om ett europeiskt betalningsföreläggande som utfärdats av tjeckisk domstol eller av en domstol i en annan medlemsstat avser en svarande i Tjeckien, måste betalningsföreläggandet delges svaranden personligen. Inga andra delgivningssätt är tillåtna (avsnitt 174b.1 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen).

1.2 Behörig myndighet

Ett beslut om betalningsföreläggande eller ett elektroniskt betalningsföreläggande fattas av den distriktsdomstol (*okresní soud*) som har territoriell behörighet. Ett beslut om växelprotest (checkprotest) fattas alltid av regional domstol (*krajský soud*) (avsnitt 9 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen). När det gäller domstolars behörighet för en talan om utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande, se artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

1.3 Formella krav på ansökan

Det finns inget standardformulär för att ansöka om utfärdande av ett betalningsföreläggande eller en växelprotest (checkprotest).

En domstol får utfärda ett betalningsföreläggande utan att fordringsägaren uttryckligen ansökt om detta. Detta gäller dock inte elektroniska betalningsförelägganden samt växel- och checkprotester.

En talan eller en ansökan om utfärdande av ett betalningsföreläggande eller en växel- eller checkprotest måste därför uppfylla de allmänna kraven för ingivande till domstol. Om inga andra särskilda lagstadgade krav finns för olika slags inlagor måste åtminstone följande tydligt framgå: den domstol som avses, den person som gör inlagan samt inlagans sakfråga och syfte. Vidare måste inlagan undertecknas och dateras. Kravet att en inlaga måste undertecknas och dateras gäller inte elektroniska inlagor vars format är förenligt med vissa bestämmelser. En inlaga måste göras skriftligen och kan inges antingen i pappersformat eller i elektroniskt format via ett offentligt datanätverk eller per fax (avsnitt 42.1 och 42.4 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen). En inlaga som görs i elektroniskt format eller per fax måste åtföljas av en originalhandling inom tre dagar eller av en skriftlig inlaga med samma ordalydelse. Detta gäller inte elektroniska inlagor med certifierad elektronisk underskrift baserat på ett bestyrkt certifikat som utfärdats av en ackrediterad leverantör (avsnitt 42.3 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen).

En ansökan om utfärdande av ett elektroniskt betalningsföreläggande får endast inges på ett särskilt elektroniskt formulär (formuläret finns på <https://www.justice.cz/>). Utöver de allmänna kraven (avsnitt 42.4 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen) måste ansökan även innehålla uppgift om parternas för- och efternamn, adress samt personnummer eller registreringsnummer, beroende på omständigheterna (företagsnamn eller den juridiska enhetens namn och säte, registreringsnummer, uppgift om vilken statlig enhet och relevant organisatorisk statlig enhet som företräder staten i domstol), och i förekommande fall även ombudens namn, en redogörelse för avgörande fakta samt föreslagen bevisning från fordringsägaren. Dessutom ska det tydligt framgå vad fordringsägaren vill uppnå (avsnitt 79.1 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen). En ansökan måste också innehålla uppgift om en persons födelsedata, en juridisk enhets registreringsnummer eller enskild näringsidkares identifieringsuppgifter (avsnitt 174a.2 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen). En ansökan måste förses med certifierad elektronisk underskrift från fordringsägaren som baseras på ett bestyrkt certifikat från en ackrediterad leverantör.

En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande måste göras på formulär A som ges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006. I formuläret måste all information ges om parterna samt fordrans slag och belopp.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Endast vid elektroniska betalningsförelägganden. Formuläret finns på <https://www.justice.cz/>. En ansökan måste förses med certifierad elektronisk underskrift från fordringsägaren som baseras på ett bestyrkt certifikat från en ackrediterad leverantör (avsnitt 174a i lag nr 99/1963, civilprocesslagen). För de formella kraven för en ansökan om utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande, se avsnitt 1.3 ovan.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Ett betalningsföreläggande eller ett elektroniskt betalningsföreläggande kan endast utfärdas om den åberopade rättigheten härrör från omständigheter som fordringsägaren uppgett och dokumenterat (se avsnitt 1.3.4). En slutsats om att den åberopade rättigheten härrör från omständigheter som fordringsägaren uppgett förutsätter att han/hon presenterar avgörande fakta tillsammans med tillräcklig bevisning, så att domstolen kan göra en rättslig prövning av de omständigheter i målet som fordringsägaren åberopar. Omständigheterna i målet måste anges på ett heltäckande sätt för att en bedömning ska kunna göras av vilken laglig rätt som åberopas (vilken rättslig bestämmelse som ska tillämpas). Dessutom måste fordringsägaren åberopa samtliga omständigheter som innebär att rättigheter och skyldigheter uppstår, förändras eller förverkas enligt bestämmelsen samt styrka dessa på vederbörligt sätt.

I ett förfarande för utfärdande av en växel- eller checkprotest måste fordringsägaren inge växeln eller checken i original, vars riktighet rimligen inte ifrågasätts, och andra handlingar som krävs för utövandet av rättigheten.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ja. Liksom förfarandenas typ vittnar om måste skriftlig bevisning presenteras för den rättighet som fordringsägaren åberopar. Vid en ansökan om utfärdande av ett elektroniskt betalningsföreläggande måste skriftlig bevisning bifogas i elektroniskt format. Originalen av en växel eller check måste bifogas en ansökan om utfärdande av en växelprotest (checkprotest). Fordringsägaren har obegränsad rätt att inge flera olika typer av bevisning.

1.4 Avvisning

Om ett betalningsföreläggande inte kan utfärdas kommer inte domstolen att avvisa ansökan. Domstolen kommer i stället att fortsätta behandla ansökan enligt de allmänna processrättsliga reglerna (och framför allt besluta att förhandling ska hållas). Ett betalningsföreläggande kan inte utfärdas om fordringsägaren inte åberopar en penningfordran, om det är osäkert var svaranden finns eller om betalningsförelägandet ska utfärdas för en svarande i utlandet.

Domstolen kommer att avvisa en ansökan om utfärdande av ett elektroniskt betalningsföreläggande om ansökan inte innehåller alla de uppgifter som krävs enligt lag eller om den är obegriplig eller tvetydig och om dessa brister gör det omöjligt att fortsätta förfarandet. I detta fall uppmanar inte domstolen fordringsägaren att korrigera eller komplettera inlagen.

Om en ansökan om utfärdande av en växel- eller checkprotest inte kan beviljas, kommer domstolen att besluta att förhandling ska hållas.

1.5 Överklagande

En domstol kommer inte att utfärda något beslut om upphävande av ett betalningsföreläggande, ett elektroniskt betalningsföreläggande eller en växelprotest (checkprotest). Frågan om överklagande av ett avvisat betalningsföreläggande är därför irrelevant.

1.6 Bestridande

Ett bestridande kan inges för att ifrågasätta riktigheten i ett betalningsföreläggande eller elektroniskt betalningsföreläggande. Svaranden får inge ett bestridande inom 15 dagar efter att ett betalningsföreläggande eller elektroniskt betalningsföreläggande har delgetts. Ett bestridande av ett elektroniskt betalningsföreläggande kan även inges på ett elektroniskt formulär som försetts med en certifierad elektronisk underskrift. Ett bestridande behöver inte motiveras men bör uppfylla de allmänna kraven för domstolsinlagor. Detta innebär framför allt att bestridandet måste undertecknas och dateras och att det tydligt bör framgå av inlagen vilken domstol som berörs, vem som inger inlagen, vilken sakfrågan är och vad syftet är.

Bestridanden kan inges för att ifrågasätta en växelprotest (checkprotest) inom 15 dagar från delgivningen. I bestridandet måste svaranden uppges alla de saker som han/hon invänder mot i växelprotesten (checkprotesten).

Inom ramen för ett europeiskt betalningsföreläggande kan svaranden antingen betala det begärda beloppet eller bestrida fordran inom 30 dagar, genom att inge ett bestridande vid den domstol som utfärdat det europeiska betalningsförelägandet. För att inge ett bestridande ska svaranden använda formulär F som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006. Ärendet överlämnas sedan till allmän domstol och behandlas i enlighet med nationell lagstiftning.

1.7 Effekten av ett bestridande

Även om en svarande inger ett bestridande inom anvisad tid upphävs betalningsförelägandet eller det elektroniska betalningsförelägandet helt och hållet, varpå domstolen beslutar om förhandling och förfarandet fortsätter enligt de allmänna processrättsliga reglerna.

Om en svarande bestrider en valutaprotest (checkprotest) inom anvisad tid kommer domstolen också att besluta om förhandling för överläggning. Beroende på bestridandeförfarandets utgång kommer domstolen att besluta att antingen lämna valutaprotesten (checkprotesten) utan åtgärd (bestridandet anses sakna grund) eller upphäva denna helt eller delvis genom sin dom (bestridandet anses vara grundat, helt eller delvis). Ett sådant beslut kan överklagas. Till skillnad från ett bestridande av ett betalningsföreläggande eller elektroniskt betalningsföreläggande upphävs inte en valutaprotest (checkprotest) genom invändningar.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Ett betalningsföreläggande, ett europeiskt betalningsföreläggande och ett europeiskt betalningsföreläggande som inte har bestridits har samma verkan som ett verkställbart avgörande. Om svaranden inte bestrider eller drar tillbaka en valutaprotest (checkprotest) har även denna samma verkan som ett verkställbart avgörande.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

En domstol kommer på begäran att förse ett betalningsföreläggande, ett europeiskt betalningsföreläggande eller en valutaprotest (checkprotest) med en klausul om rättsverkan och verkställbarhet. Ett betalningsföreläggande som försetts med en sådan klausul utgör en exekutionstitel.

I förfaranden som rör ett europeiskt betalningsföreläggande blir betalningsföreläggandet per automatik verkställbart om svaranden inte bestrider detta inom den fastställda tidsfristen. Verkställigheten sker i linje med nationella regler och förfaranden i de medlemsstater som den europeiska betalningsordern ska verkställas i.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Det finns inga ordinära medel för att bestrida ett betalningsföreläggande, ett elektroniskt betalningsföreläggande eller en valutaprotest (checkprotest) som inte har blivit föremål för bestridanden eller invändningar och som har samma verkan som ett verkställbart avgörande. I lagstadgade fall får svaranden endast utnyttja extraordinära rättsmedel, en kombinerad åtgärd och, när det gäller ett verkställbart betalningsföreläggande, även en åtgärd för förnyade förfaranden (avsnitten 228.2 och 229.2 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen).

Efter att den 30-dagarsperiod som fastställts för bestridande av ett europeiskt betalningsföreläggande löpt ut utan att en sådan inlaga gjorts, kan svaranden begära förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande på de villkor som anges i artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006. Det är den domstol som utfärdade det europeiska betalningsföreläggandet som har behörighet i förfaranden för en ansökan om förnyad prövning. En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande är det enda rättsmedel som svaranden kan använda mot ett verkställbart europeiskt betalningsföreläggande i det land som utfärdat detta. Ett beslut (avgörande) om en ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande delges såväl fordringsägaren som svaranden (avsnitt 174b.2 och 174b.3 i lag nr 99/1963, civilprocesslagen).

Länkar

<https://www.justice.cz/>

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 24/07/2018

Betalningsförelägganden - Tyskland

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [de](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

- 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

1.1 Användningsområde

Ja. I § 688 och framåt i civilprocesslagen (ZPO) finns ett förfarande för krav som sannolikt inte kommer att bestridas (dvs. en form av betalningsföreläggande).

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet kan i princip tillämpas vid alla typer av krav som gäller betalning av ett visst belopp i euro.

Det kan däremot inte tillämpas om

- kravet grundas på en konsumentkredit där räntesatsen överstiger referensräntan med mer än 12 procentenheter,
- kravet grundas på en ännu ej fullgjord motprestation, eller
- svarandens vistelseort är okänd och delgivningen därför måste ske genom kungörelse.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns ingen övre gräns för det belopp som kravet avser.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Nej. Det är borgenären själv som avgör om han eller hon vill tillämpa förfarandet eller ansöka om stämning vid en domstol på vanligt sätt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Det tyska förfarandet för ansökan om betalningsföreläggande kan i princip tillämpas även om svaranden bor i ett annat EU-land eller i ett land utanför EU. Enligt § 688.3 i ZPO kan förfarandet emellertid bara användas mot den som bor i utlandet om detta medges i lagen om erkännande och verkställighet. För närvarande omfattas alla medlemsstater i Europeiska unionen samt Island, Norge och Schweiz av denna möjlighet.

1.2 Behörig myndighet

En ansökan om betalningsföreläggande handläggs alltid, oavsett beloppets storlek, av den *Amtsgericht* (ung. tingsrätt) som är allmänt behörig med avseende på sökanden, dvs. dennes "hemmadomstol". Vilken domstol som har denna ställning avgörs av sökandens hemvist (bostadsort) eller – om sökanden är en juridisk person – dennas säte. Vissa tyska delstater har emellertid en eller flera specialdomstolar för betalningsföreläggande (s.k. *Mahngerichte*, t.ex. vid *Amtsgericht Wedding* i Berlin), med exklusiv behörighet att tillämpa förfarandet. I dessa fall ska sökanden vända sig till den specialdomstol inom vars territoriella behörighetsområde vederbörande är bosatt.

Om sökanden saknar "hemmadomstol" i Tyskland är *Amtsgericht Wedding* i Berlin exklusivt behörig. Om svaranden saknar "hemmadomstol" i Tyskland är den domstol behörig som skulle ha varit behörig i samband med ett tvistemål, oavsett domstolens materiella behörighet (i vanliga fall får en *Amtsgericht* nämligen bara pröva tvistemål där tvistebeloppet är högst 5 000 euro). Delstaterna kan dock utse särskilda specialdomstolar för betalningsföreläggande även för dessa fall.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ja, det finns särskilda standardformulär som måste användas. Det finns olika formulär beroende på om förfarandet är automatiserat eller inte.

I de flesta delstater är förfarandet automatiserat. Formuläret lämnas då antingen i pappersform eller på elektronisk väg. Den programvara som behövs för elektronisk inlämning tillhandahålls av vissa programvarutillverkare. Några domstolar erbjuder även möjligheten att lämna ansökan via internet.

Pappersformulär (både för det automatiserade förfarandet och den manuella handläggningen) kan köpas i pappershandeln.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Ansökan behöver inte innehålla någon detaljerad beskrivning av grunderna för det aktuella kravet. Det räcker att ange det exakta kravbeloppet i avsett fält på formuläret. Huvud- och eventuella bikrav ska anges separat.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Det behövs ingen skriftlig bevisning för kravet.

1.4 Avvisning

Ansökan avvisas om betalningsföreläggande inte kan användas i ärendet, om ansökan har lämnats in till fel domstol, eller om ansökan inte uppfyller formkraven. Ansökan avvisas även om bristerna bara avser en viss del av kravet. Sökanden får emellertid tillfälle att yttra sig innan ansökan avvisas.

Domstolen prövar inte om sökandens krav är berättigade innan betalningsföreläggandet utfärdas.

1.5 Överklagande

Det går i princip inte att överklaga avvisningen av en ansökan om betalningsföreläggande. Det finns ett undantag: Om en ansökan som bara har lämnats in i maskinläsbar form avvisas med hänvisning till att formen inte passar domstolens automatiserade handläggning har sökanden möjlighet att omedelbart överklaga avvisningen. Detta undantag har emellertid inte någon större praktisk betydelse.

1.6 Bestridande

När betalningsföreläggandet har utfärdats och delgivits har svaranden två veckor på sig att bestrida det. Även ett senare bestridande prövas, så länge det inte har fattats beslut om handräckning (*Vollstreckungsbescheid*).

Svaranden får i samband med delgivningen ett formulär som ska användas vid bestridandet. Svaranden måste dock inte använda detta formulär, utan det går bra att bestrida föreläggandet på annat sätt. Det enda formkravet är att det måste göras skriftligen.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden bestrider föreläggandet i tid utfärdas inte något handräckningsbeslut. Det är genom handräckningen som kravet konkret drivs in. Den tvist som uppstår när svaranden bestrider föreläggandet omvandlas inte automatiskt till ett tvistemål. För att ärendet ska bli ett tvistemål måste sökanden eller svaranden begära detta uttryckligen. Sökanden har också möjlighet att göra en sådan begäran redan i samband med utfärdandet av betalningsföreläggandet eller vid underrättelsen om att föreläggandet har bestridits.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Domstolen utfärdar på begäran ett beslut om handräckning. Begäran kan framställas först efter det att tidsfristen för bestridande har gått ut. Den måste innehålla uppgifter om eventuella delbetalningar som har gjorts till följd av betalningsföreläggandet, och beloppet i begäran ska i så fall justeras i enlighet med detta.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Ett handräckningsbeslut motsvarar en interimistiskt verkställbar tredsdom. Efter delgivningen har svaranden därmed två veckor på sig att ansöka om att beslutet ska omprövas.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 18/06/2019

Betalningsförelägganden - Irland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företräddas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Det finns inte något särskilt förfarande för betalningsförelägganden i Irland. En kärke som har en fordran på ett specifikt belopp eller vars fordran lätt kan kvantifieras kan emellertid få en tredskodom.

1.1 Användningsområde

Om svaranden uteblir eller inte inkommer med svaromål kan käranden få en tredskodom. När den ursprungliga fordran avser ett förfallet eller bestämt belopp kan High Courts kansli eller grevskapsdomstolens kansli meddela slutlig dom, beroende på fordrans storlek (med undantag av i ett fåtal fall, t.ex. mål som rör penningtvätt, då käranden måste ansöka om tredskodom eller att domstolen ska meddela en dom till förmån för denne). I många okomplicerade skuldinrivningsärenden kan käranden med andra ord få en tredskodom utan att behöva inställa sig vid domstolen och kan erhålla domen från relevant domstols kansli via ett administrativt förfarande.

Om fordran inte avser ett bestämt belopp måste käranden ansökan hos domstolen om att få en dom och kan inte få en dom på något annat sätt än genom att vända sig till domstolen.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

En tredskodom kan fås i nästan alla typer av mål. Detta förfarande begränsas inte till fordringar till följd av ett avtalsförhållande eller penningfordringar, även om systemet är enklare i sådana mål. Det viktigaste undantaget rör utlåning av pengar.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är valfritt eftersom käranden måste vidta vissa åtgärder innan han eller hon kan beviljas en tredskodom, t.ex. inge nödvändiga handlingar till relevant domstols kansli eller utfärda och delge svaranden stämningen och en edsvuren utsaga. Om en svarande har uteblivit eller vägrat att inkomma med svaromål och käranden inte ansöker om tredskodom är käranden tvungen att släppa fordran.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Med förbehåll för bilaterala avtal om erkännande och verkställighet av domar mellan Irland och andra medlemsstater (rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, nu ersatt av rådets förordning (EU) nr 1215/2012), eller liknande avtal som ingåtts med tredje länder, kan förfarandet tillämpas om svaranden har hemvist utanför Irland. Om svaranden har hemvist utanför Irland måste käranden se till att svaranden delges i vederbörlig ordning i enlighet med de relevanta domstolsreglerna för delgivning i utlandet. Om en svarande med hemvist utanför Irland uteblir eller inte inkommer med svaromål kan käranden ansöka om tredskodom på sedvanligt sätt

1.2 Behörig myndighet

Vilken domstol som är behörig beror på ärendets natur och storleken på fordran. Käranden bör inge sin ansökan till den domstol där han eller hon inledde förfarandet, och den domstolen fastställer huruvida svaranden infann sig till förhandling eller inkom med svaromål och huruvida fristen för att göra detta har löpt ut. Om fordran understiger 75 000 euro (60 000 euro vid personskador) kan käranden väcka talan vid grevskapsdomstolen. Om fordran överstiger detta belopp måste talan väckas vid High Court. Om fordran understiger 15 000 euro måste talan väckas vid distriktsdomstolen. Om fordran understiger 2 000 euro får talan väckas inom ramen för småmålsförfarandet.

1.3 Formella krav på ansökan

En kärande ska se till att han eller hon följer det förfarande som anges i domstolens rättegångsregler. Käranden måste delge svaranden. Om svaranden uteblir eller inte inkommer med svaromål kan käranden ansöka om tredskodom. Om fordran rör ett förfallett belopp räcker det att käranden har begärt betalning eller skickat en betalningsanmodan. Så snart käranden har gjort detta har denne i regel rätt att få en dom från relevant domstols kansli, utan att behöva ansöka om ett domstolsföreläggande eller inge en ansökan till en domare. Relevant personal vid berörd domstols kansli kontrollerar om svaranden har medgett fordran, huruvida betalningsfristen har löpt ut och att käranden har förelagt domstolen all bevisning som krävs, t.ex. en edsvuren utsaga om delgivning och en edsvuren utsaga som specificerar det belopp som faktiskt ska betalas.

Om fordran avser ett ospecificerat belopp eller om fordran inte är enkel att kvantifiera måste käranden inge en ansökan om tredskodom till domstolen.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ja. I High Court är den relevanta bestämmelsen för tredskodom på grund av utevaro Order 13 i överrätternas rättegångsregler från 1986 [☞ \(Rules of the Superior Courts 1986\)](#) i dess ändrade lydelse, och för tredskodom på grund av uteblivet svaromål Order 27. I grevskapsdomstolen måste en ansökan om tredskodom styrkas med vissa handlingar, däribland den ursprungliga fordran och en förklaring om att fordran har delgetts. Ansökan om tredskodom måste dessutom ske med hjälp av formulären 9 och 10 i den samling formulär som har fogats som bilaga till grevskapsdomstolarnas rättegångsregler från 2001 [☞ \(Circuit Court Rules 2001\)](#). Formulären återfinns i bilagan till rättegångsreglerna.

När det gäller distriktsdomstolen återfinns formulären på samma sätt som bilaga till distriktsdomstolarnas rättegångsregler [☞ \(District Court Rules\)](#).

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej. Om fordran överstiger 75 000 euro (60 000 euro vid personskador) ska den handläggas av en grevskapsdomstol, och om den inbegriper komplicerade frågor rekommenderas juridisk rådgivning och ett juridiskt ombud. Detta är emellertid inte obligatoriskt.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Den ursprungliga fordran måste ange parternas namn, adress och i förekommande fall yrke. Dessutom måste käranden ange det belopp som fordran avser, beskriva hur fordran uppkom/grunden för talan och närmare redogöra för eventuella försök att få betalt.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

I den ursprungliga fordran ska käranden ange alla relevanta detaljer om fordran, t.ex. det belopp som svaranden är skyldig att betala/fordran avser, närmare uppgifter om hur fordran uppstod, betalningsanmodanden och, i förekommande fall och beroende på fordrans natur, redogöra för andra relevanta faktiska omständigheter, t.ex. ange närmare uppgifter om den skada som lidits, behandling som erhållits eller andra negativa konsekvenser som underlåtenheten att betala fordran har medfört.

1.4 Avvisning

Domstolen avvisar en ansökan om tredskodom om sökanden inte har uppfyllt villkoren i domstolens rättegångsregler. En tredskodom kan t.ex. inte meddelas om reglerna för delgivning av handlingar inte har följts.

1.5 Överklagande

Om domstolen inte beviljade en ansökan om tredskodom beror detta vanligtvis på att käranden inte följde domstolens rättegångsregler. Käranden kan därför vara tvungen att börja om förfarandet och delge svaranden en ny fordran i enlighet med tillämpliga domstolsregler.

En svarande kan ansöka om att en tredskodom ska upphävas. För att ett överklagande av en tredskodom ska bifallas måste svaranden visa domstolen vad hans eller hennes utelämnade berodde på eller varför han eller hon inte inkom med svaromål, och domstolen måste anse att de angivna skälen räcker som förklaring eller motivering. Om svarandens överklagande av domen bifalls upphävs domen, och svaranden ges möjlighet att inkomma med svaromål.

1.6 Bestridande

Om domstolen anser att domen bör upphävas kan svaranden bestrida fordran. I så fall fortskrider handläggningen av målet på sedvanligt sätt.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden bestrider fordran inom den frist som fastställts i rättegångsreglerna eller av domstolen fortskrider handläggningen på sedvanligt sätt. Domaren avgör hur handläggningen av målet ska fortskrida om särskilda direktiv krävs.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om svaranden underlåter att bestrida fordran kan detta resultera i att käranden får en tredskodom.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

En tredskodom är ett verkställbart avgörande. Se svaren på fråga 1.3 d ovan.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Svaranden kan väcka talan vid domstol och yrka att domen ska ändras eller upphävas. Talan ska prövas av samma domstol. Domstolen kan upphäva domen om den anser att detta är lämpligt och om det förekom oegentligheter när domen erhöles, eller om den anser att svaranden har goda möjligheter att bestrida fordran. Var och en av parterna kan överklaga ett beslut om att upphäva eller inte upphäva en dom.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 25/07/2018

Betalningsförelägganden - Grekland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

- 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Betalningsföreläggande kan utfärdas. Tillämpliga bestämmelser är de i artiklarna 623–634 i civilprocesslagen, det vill säga presidentdekret 503/1985, i ändrad lydelse.

1.1 Användningsområde

Civil- och handelsrättsliga frågor: tvister som omfattas av privaträtten om de enligt lag inte omfattas av andra domstolars behörighet (artikel 1 i civilprocesslagen).

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Penningfordringar eller fordringar avseende säkerhet, nämligen fordringar baserat på checkar, räkningar och reverser, om fordran och det förfallna beloppet intygas genom en offentlig eller privat handling och om fordringarna anges i euro eller i en annan utländsk valuta (artikel 623 i civilprocesslagen).

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns ingen övre gräns när det gäller fordrans belopp.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Det är frivilligt att använda sig av förfarandet för betalningsföreläggande eftersom fordringsägaren alltid kan väcka en ordinär talan för vilken en fastställelseprövning inleds när beslut fattats om fordran. Vid ett förfarande för betalningsföreläggande ges däremot ett betalningsföreläggande, som inte är något avgörande utan en exekutionstitel (artikel 631 i civilprocesslagen).

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Nej, ett betalningsföreläggande kan inte utfärdas (och ogiltigförklaras om så ändå sker) om det riktar sig till en person som bor utomlands eller vars hemvist är okänd, om inte personen i fråga har ett lagligen utsett ombud i saken i Grekland (artikel 624 i civilprocesslagen). Jurisdiktionsort är den plats där gäldenären är fysiskt (*corpore*) etablerad när delgivningen sker.

1.2 Behörig myndighet

Domaren i fredsdomstolen ansvarar för penningfordringar på högst 20 000 euro och en ensamdomare i förstainstansrätten för alla andra penningfordringar. Den territoriella behörigheten, det vill säga vilken domstol som har territoriell behörighet (*ratione loci*), fastställs enligt de allmänna bestämmelserna om lokal behörighet, nämligen bestämmelserna i artiklarna 22–41 i

civilprocesslagen. Enligt dessa bestämmelser kan den territoriella behörigheten exempelvis innehas av domstolen (distriktsdomstolen eller förstainstansrätten) på den ort där gäldenären har sin hemvist eller där skuldinstrumentet (t.ex. checken) utfärdas eller där växeln godtas eller betalas.

1.3 Formella krav på ansökan

Följande typer av ansökningar kan inges:

A. En muntlig ansökan till domaren i fredsdomstolen med relevant redogörelse (artikel 626.1 samt artikel 215.2 i civilprocesslagen), utan uteslutande av alternativet att inge en skriftlig ansökan.

B. En obligatorisk skriftlig ansökan till förstainstansrättens domare på skriftlig begäran till förstainstansrättens kansli, vilken måste innehålla uppgift om följande:

1. Domstol till vilken ansökan inges (distriktsdomstolen eller förstainstansrätten).
2. Typen av rättsligt instrument, det vill säga "Ansökan om betalningsföreläggande".
3. För- och efternamn, fadersnamn och hemvist för samtliga parter: fordringsägaren och gäldenären och/eller deras juridiska ombud och, om de är juridiska personer, deras firmanamn och säte.
4. Sakfrågan för det rättsliga instrumentet, vilken ska anges på ett tydligt, bestämt, kortfattat och läsbart sätt på grekiska, och om ansökan inbegriper handlingar på andra språk ska en auktoriserad översättning av dessa tillhandahållas.
5. Datum och underskrift av parten eller hans/hennes juridiska ombud eller bemyndigade företrädare och, om en advokat måste finnas närvarande, advokatens underskrift.
6. Adressen och framför allt gatuadress och adressnummer för bostaden, kontoret eller butiken tillhörande den part som väcker talan, hans/hennes juridiska ombud och hans/hennes advokat.
7. En begäran om betalningsföreläggande.
8. Fordran och det exakta beloppet i pengar eller säkerheter, samt eventuell ränta som påförs den erfordrade betalningen (artikel 626.1 och 626.2 samt artiklarna 118 och 119.1 i civilprocesslagen).

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Nej, inget standardformulär behöver användas.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Ja, om ansökan inges till förstainstansrätten och avser fordringar på mer än 20 000 euro eller om ansökan inges till distriktsdomstolen för fordringar på mellan 12 000 och 20 000 euro.

Om ansökan inges till distriktsdomstolen och avser en fordran på högst 12 000 euro, kan parten inleda eller försvara sig i domstolsförfaranden utan att företrädas av advokat (artikel 94 i civilprocesslagen).

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

En ansökan om betalningsföreläggande måste åtminstone innehålla uppgift om den typ av rättsakt som fordran (= skulden) grundas på, till exempel en fordran inom ramen för hyreskontrakt eller försäljningsavtal, leasingfordringar eller förfallna checkar. Typen av avtal eller rättsakt utgör i regel också grunden för betalning, och det måste uttryckligen anges vid vilken tidpunkt fordran uppstod, till exempel när gäldenären skulle ha betalat det begärda beloppet och inte gjorde detta. Ansökan måste dessutom innehålla en förteckning över de handlingar som tillhandahållits av vilka fordrans typ och belopp framgår.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Bevisning för kravet om betalningsföreläggandet får endast presenteras skriftligen, eftersom vittnen inte kan höras under detta förfarande. Sådana handlingar ska inges tillsammans med ansökan och ska bevaras vid domstolskansliet tills tidsfristen för bestridande löpt ut, så att den part som betalningsföreläggandet avser underrättas om dessa (dvs. att gäldenären delges). Alla handlingar (såväl privata som offentliga) som har ett bevisvärde enligt artiklarna 432–465 i civilprocesslagen, inbegripet säkerheter (t.ex. checkar och växlar) godtas som bevisning. Sådana handlingar måste innehålla tydliga uppgifter om fordringsägarens (förmånstagarens) ställning och personuppgifter (fullständiga namn) och om gäldenären samt fordrans grunder och belopp.

En handling som inte är offentlig och som, enligt artikel 443 i civilprocesslagen, måste vara försedd med utfärdarens handskrivna underskrift för att ha bevisvärde anses vara en privat handling, och alla personer som gör åtaganden till följd av handlingen betraktas som utfärdare.

En handling som har upprättats på rätt sätt av en statlig tjänsteman eller av en person som utför statliga tjänster betraktas som en offentlig handling (t.ex. notariella handlingar).

1.4 Avvisning

Ansökan ska avvisas i följande fall:

A. Om de rättsliga kraven för utfärdande av ett betalningsföreläggande inte uppfylls och om fordran, dess belopp, gäldenären eller förmånstagaren därmed inte omedelbart kan styrkas på ett tydligt sätt i de bifogade handlingarna.

B. Om sökanden inte ger de förtydliganden som domaren begärt eller vägrar följa tillrådan att fylla i eller korrigera ansökan eller styrka äktheten i underskrifter i privata handlingar som tillhandahållits (artiklarna 627 och 628 i civilprocesslagen). Behörig domare kan begära ytterligare uppgifter, handlingar och korrigeringar från sökanden, och om sökanden inte tillgodoser domarens krav avvisas ansökan.

Om en ansökan avvisas anges detta i slutet av förfarandet, tillsammans med en kortfattad motivering till avvisningen. Detta innebär att behörig domare inte utfärdar någon dom och att meddelandet om avvisning inte kan överklagas. Sökanden (fordringsägaren) kan givetvis fortfarande väcka en ordinär talan avseende hans/hennes fordran (se avsnitt 1.1.3 ovan) eller inge en ny ansökan om betalningsföreläggande (artikel 628.3 i civilprocesslagen).

1.5 Överklagande

Inget överklagande kan göras om ansökan om betalningsföreläggande har avvisats.

1.6 Bestridande

Om ansökan om betalningsföreläggande godtas och ett betalningsföreläggande utfärdas kan den gäldenär som betalningsföreläggandet avser bestrida detta inom 15 arbetsdagar från det att betalningsföreläggandet delges (artikel 632.1 i civilprocesslagen). Bestridandet kan också göras innan betalningsföreläggandet delges.

Den domstol som har territoriell och materiell behörighet (*ratione loci* respektive *ratione materiae*) är den domstol, distriktsdomstol eller förstainstansrätt som utfärdade betalningsföreläggandet.

Bestridandet ska prövas (artikel 632.2 i civilprocesslagen) i enlighet med artiklarna 643, 649 och 650 i civilprocesslagen, som rör de särskilda förfarandena för skuldinstrument och arrendetvister och enligt de bestämmelser om ordinära förfaranden som inte strider mot bestämmelserna för ovannämnda specialförfaranden (artikel 591.1.a i civilprocesslagen).

Bestridandet måste delges inom den ovannämnda tidsfristen på 15 arbetsdagar för att inte anses vara otillåtligt och måste delges antingen den advokat som undertecknat ansökan om betalningsföreläggande eller på den adress som tillhör den person som betalningsföreläggandet avser och som anges i betalningsföreläggandet, förutsatt att ingen annan adress anmälts genom ett rättsligt instrument (artikel 632.1.b i civilprocesslagen).

1.7 Effekten av ett bestridande

Ett bestridande medför inte att verkställigheten av ett betalningsföreläggande, som är en direkt exekutionstitel (artikel 631 i civilprocesslagen), avbryts. Den domstol som utfärdade betalningsföreläggandet får dock, genom ett sådant förfarande för interimistiska åtgärder som anges i artikel 686 i civilprocesslagen och efter att en ansökan ingetts av den part som betalningsföreläggandet avser, begära att verkställigheten ska avbrytas tills en lagakraftvunnen dom fattats om det bestridande som måste ha ingetts.

En ansökan om avbrytande av verkställighet beviljas på följande villkor: a) om bestridandet inges inom vederbörlig tid och b) om minst ett skäl till bestridandet kan tillgodoses.

Beslutet om avbrytande innebär att betalningsföreläggandet inte längre kan verkställas och att dess verkställbarhet som instrument försämras.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om ett bestridande inte inges inom vederbörlig tid (inom 15 dagar från delgivningen av betalningsföreläggandet) kan den part till vars fördel betalningsföreläggandet har utfärdats delge gäldenären betalningsföreläggandet på nytt. Gäldenären har då en andra möjlighet att inge ett bestridande. Han/hon kan nämligen då inge ett bestridande inom tio arbetsdagar från den nya delgivningen. I detta fall ska avbrytande enligt ovan inte begäras (se 1.7).

Om tidsfristen på tio dagar också överskrids får betalningsföreläggandet samma verkan som en lagakraftvunnen dom, vilket innebär att inte bara betalningsföreläggandet utan även fordran är fullständigt giltiga, på grundval av den bakgrundsinformation och den rättsliga grund som anges i betalningsföreläggandet.

Det betalningsföreläggande gentemot vilket ett bestridande inte gjorts i rätt tid kan endast förlora sin verkan som lagakraftvunnen dom om det extraordinära rättsmedlet att pröva ärendet på nytt tillämpas. Detta rättsmedel kan vidtas på högst begränsade och framför allt formella grunder (artiklarna 633.2 och 544 i civilprocesslagen) och inom de tidsfrister som fastställs i artikel 544.3 och 544.4 i civilprocesslagen, vid den domstol som utfärdade betalningsföreläggandet.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Betalningsföreläggande är ett instrument som kan verkställas från och med utfärdandet (artikel 631 i civilprocesslagen). Det krävs därmed inga andra åtgärder för att verkställa det, och om avbrytande av verkställigheten inte begärs ska verkställighetsförfarandena därför sammanfattningsvis inledas på följande sätt:

Verkställighetsbeslutet läggs till i det ursprungliga betalningsföreläggandet, vilket innebär att frasen "I det grekiska folkets namn" inleder själva betalningsföreläggandet och att fraser som "Varje utmätningsman ska verkställa detta beslut" läggs till i slutet. En officiell kopia (exekutionstitel) utfärdas och ett förläggande (krav) om betalning av beloppet i betalningsföreläggandet delges sedan gäldenären.

Om betalningsföreläggandet inte delges inom två månader från utfärdandet upphör det dock att gälla (artikel 630 A i civilprocesslagen).

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Utslaget om bestridandet är inte slutgiltigt utan kan bli föremål för överklaganden oavsett slag.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 27/07/2018

Betalningsförelägganden - Spanien

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [es](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 [Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?](#)
 - 1.1 [Användningsområde](#)
 - 1.1.1 [Vilka slags krav kan prövas?](#)
 - 1.1.2 [Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?](#)
 - 1.1.3 [Är förfarandet obligatoriskt?](#)
 - 1.1.4 [Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?](#)
 - 1.2 [Behörig myndighet](#)
 - 1.3 [Formella krav på ansökan](#)
 - 1.3.1 [Är det obligatoriskt att använda standardformulär \(och var hittar jag i så fall dessa\)?](#)
 - 1.3.2 [Måste jag företrädas av en advokat?](#)
 - 1.3.3 [Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?](#)
 - 1.3.4 [Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?](#)
 - 1.4 [Avvisning](#)

- 1.5 [Överklagande](#)
 - 1.6 [Bestridande](#)
 - 1.7 [Effekten av ett bestridande](#)
 - 1.8 [Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid](#)
 - 1.8.1 [Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?](#)
 - 1.8.2 [Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?](#)
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Ja, det finns ett förfarande för betalningsföreläggande. Huvudsyftet är att skydda tillgodohavanden. Det fungerar som så att en exekutionstitel utfärdas för sådana skulder som uppfyller vissa lagstadgade krav.

Juridiska biträden får handlägga och besluta om förfaranden för betalningsförelägganden enligt de förfaranden som fastställs i den processuella lagstiftningen.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Betalningsförelägganden får tillämpas på fastställda och förfallna penningfordringar på ett visst belopp. Sedan den 31 oktober 2011 finns ingen övre gräns för beloppets storlek. Skulden måste styrkas på något av följande sätt:

- a) Genom handlingar, oavsett format, typ eller fysisk form, som undertecknats av gäldenären eller försetts med gäldenärens stämpel, märke eller varumärke eller någon annan fysisk eller elektronisk symbol.
- b) Genom fakturor, mottagningsbevis, intyg, telegram- eller faxmeddelanden eller andra handlingar som, även om de upprättats enbart av fordringsägaren, i regel används för att dokumentera kredit och debet i sådana förbindelser som de mellan fordringsägaren och gäldenären.
- c) Genom handlingar som styrker skulden, om kommersiella handlingar tas fram som visar att det tidigare funnits långvariga förbindelser mellan parterna.
- d) I ärenden som rör samägd egendom (*propiedad horizontal*), där bevisning för skulden ges i form av intyg på obetalda belopp avseende gemensamma kostnader som ska erläggas av ägare av egendom i hyreshus i städer.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns ingen övre gräns sedan den 31 oktober 2011.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Nej, det är valfritt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Nej, förutom när det gäller skulder för icke-betalning av gemensamma kostnader som ska erläggas av ägare av hyreshusfastigheter i städer eller ägarlägenheter. I detta fall har dessutom domstolen på den ort där egendomen finns behörighet, beroende på vad käranden valt.

1.2 Behörig myndighet

Förstainstansrätten vid gäldenärens hemvist eller bostad eller där den fastighet som omfattas av bestämmelserna om samägda fastigheter i städer finns.

1.3 Formella krav på ansökan

Forringsägaren måste inge en skriftlig fordran där borgenären och gäldenären fastställs, tillsammans med en kortfattad redogörelse av skuldens bakgrund och belopp.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det är inte obligatoriskt, men standardformulär finns att hämta vid domstolskansliet (*Decanatos de los juzgados*) eller den gemensamma enheten för processuella ärenden (*Servicios Comunes Procesales*). Formuläret kan laddas ner via denna länk: [for mulär](#).

1.3.2 Måste jag företräddas av en advokat?

Man behöver inte företräddas av ett domstolsombud (*procuradores*) när man inger en ansökan om betalningsföreläggande. Om käranden vill ha en advokat (*abogados*) måste dock den andra parten underrättas så att nödvändiga åtgärder kan vidtas för att försvara honom/henne.

Vid en invändning från gäldenären eller vid verkställighetsförfaranden måste en advokat eller ett juridiskt ombud utses om fordrans belopp överstiger 2 000 euro.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

En kortfattad förklaring måste ges av hur skulden uppstod.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Se avsnitt 1.1.1 ovan.

1.4 Avvisning

Domstolen kommer att avvisa ansökan om ovannämnda krav om territoriell behörighet och prima facie-bevisning inte inges eller om en processuell felaktighet inte åtgärdas. Ett avvisningsbeslut kan överklagas till provinsdomstol (*Audiencia Provincial*).

1.5 Överklagande

Ett avvisningsbeslut kan överklagas till provinsdomstol. Ett överklagande måste inges till den första domstolen inom 20 dagar.

1.6 Bestridande

En gäldenär kan betala eller inge ett bestridande inom 20 dagar från betalningskravet och därefter fram till kl. 15.00 dagen efter att tidsfristen löpt ut. Bestridandet måste inges skriftligen. Bestridandet får inte göras muntligen inför domstol. Om fordrans belopp överstiger 2 000 euro måste bestridandet undertecknas av en advokat och ett domstolsombud. Det finns inga särskilda grunder för överklagande, och gäldenären kan åberopa såväl materiella som rent formella eller processuella skäl.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om fordrans belopp inte överstiger 6 000 euro kommer det juridiska biträdet att besluta att ansökan om betalningsföreläggande ska avslutas och att ärendet måste hanteras inom ramen för ett påskyndat förfarande. Käranden delges bestridandet och har tio dagar på sig att skriftligen överklaga detta. Parterna kan i sina invändningar och bestridanden begära att en förhandling ska hållas.

Om fordrans belopp överstiger 6 000 euro och käranden inte inger fordran inom en månad från det att invändningen delgavs, kommer förfarandet att ogillas varpå beslut fattas om att käranden ska betala kostnaderna.

Om käranden inger en fordran delges svaranden denna. Svaranden har då 20 dagar på sig att bestrida fordran, och ärendet fortsätter inom ramen för det ordinära förfarandet.

Om fordrans belopp överstiger 6 000 euro kommer domstolen att bevilja fordringsägaren en tidsfrist på en månad för att inge en fordran inom ramen för det ordinära förfarandet.

Om fordringsägaren, mot bakgrund av de anförda skälen i invändningen, inte vill fortsätta det ordinarie förfarandet, måste han/hon uttryckligen dra tillbaka fordran.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om gäldenären inte svarar på betalningskravet eller inte inställer sig, kommer det juridiska biträdet att besluta att förfarandet för betalningsföreläggande ska avslutas. Det juridiska biträdet kommer att underrätta fordringsägaren om beslutet så att han/hon kan vidta verkställighetsåtgärder, vilket kan göras genom en enkel ansökan.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Fordringsägaren måste inge en ansökan om verkställighet. Om beloppet överstiger 2 000 euro måste ansökan undertecknas av en advokat och ett domstolsombud.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Det går inte att överklaga. Det enda alternativet är att invända mot verkställighetsåtgärden av specifika skäl.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 02/04/2019

Betalningsförelägganden - Frankrike

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Det finns möjlighet att inge en enkel ansökan om betalningsföreläggande, känt som "*procédure d'injonction de payer*", enligt artiklarna 1405–1425 i civilprocesslagen.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet kan användas för att driva in alla slags fordringar till följd av avtal eller en skyldighet som uppstår genom bestämmelserna för ett visst yrke eller arbete och fordringar på ett visst belopp.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Förfarandet kan användas för att driva in alla slags fordringar till följd av avtal eller en skyldighet som uppstår genom bestämmelserna för ett visst yrke eller arbete och fordringar på ett visst belopp.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Det är inte obligatoriskt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Förfaranden av detta slag måste inledas vid behörig domstol där gäldenären eller en av gäldenärerna har sin hemvist. Detta innebär att förfarandet inte kan användas om gäldenären bor i ett annat land.

1.2 Behörig myndighet

Ansökan måste inges hos underrätten för tvistemål (*tribunal d'instance*), lokal domstol (*jurisdiction de proximité*), ordföranden för handelsdomstolen (*tribunal de commerce*) eller, från och med den 1 januari 2013, ordföranden för den övre underrätten för tvistemål (*tribunal de grande instance*), beroende på vilken domstol som har behörighet i ärendet i fråga.

Exklusiv behörighet innehas av domstolen på den ort där den gäldenär eller en av de gäldenärer som förfarandet har inletts mot har sin hemvist. Detta hör till grunderna för rättsordningen (*ordre public*), och domstolen måste på eget initiativ ta upp eventuella frågor om bristande behörighet.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

De formella kraven är bland annat att viss information måste finnas med i ansökan:

- Namn, yrke och hemadress (*domicile*) för fordringsägare och gäldenärer samt form, namn och säte för juridiska personer.
- En exakt uppgift om det belopp som fordran avser, samt en redogörelse för fordrans olika delar samt dess grund.

Det finns ett formulär som man uppmanas använda, men man måste dock inte använda det. Ett Cerfa-formulär finns att få från justitieministeriets webbplats och från alla berörda domstolars domstolskansli (*greffe*).

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Ansökan kan inges av fordringsägaren personligen eller via ett ombud.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Grunderna måste inte anges detaljerat utan endast en sammanfattning av dem krävs (se svaret i avsnitt 1.3.1 ovan).

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ansökan måste åtföljas av handlingar som styrker fordrans giltighet (fakturor, leasingavtal, försäljningsavtal, kreditavtal, kontoutdrag osv.). Allmänrättsliga bestämmelser om civilrättsliga förfaranden är tillämpliga.

1.4 Avvisning

Innan domstolen utfärdar ett betalningsföreläggande kommer den att pröva ansökans giltighet och kan avvisa ansökan helt eller delvis, om den anser att fordran inte är välgrundad.

1.5 Överklagande

Om ansökan avvisas har fordringsägaren inte rätt att överklaga men kan följa förfarandena inom den ordinära rätten, det vill säga begära betalning av en skuld på det vanliga sättet.

1.6 Bestridande

Gäldenären har en månad på sig att bestrida (*former opposition*), antingen personligen vid det domstolskansli som utfärdade beslutet eller per rekommenderat brev till samma domstolskansli. Det finns inga andra krav för hur ett bestridande ska ske.

1.7 Effekten av ett bestridande

Förfarandet inleds genom ett bestridande. Justitiesekreteraren (*greffier*) kallar alla parter till förhandling (även de som inte har gjort något bestridande). Domstolen prövar inte bara den ursprungliga ansökan inom ramen för sin behörighet utan även andra ansökningar och grunder för försvar efter sakliga hänsyn.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

När en månad har gått från delgivningen kan fordringsägaren inge en ansökan till det domstolskansli som utfärdade beslutet om att domstolskansliet ska lägga till en exekutionstitel. Det finns inga formella krav för en sådan ansökan (fordringsägaren kan helt enkelt göra en framställning eller skicka ett brev med vanlig post). Exekutionstiteln innebär att all verkan av ett avgörande i ett försvarsmål överförs till exekutionstiteln.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Avgörandet blir inte föremål för något ordinärt överklagande (*appel*) eller kassationsöverklagande i rättsfrågor (*pourvoi en cassation*). Det enda alternativet är att inge ett kassationsöverklagande i rättsfrågor mot hur exekutionstiteln lades till av justitiesekreteraren.

Länkar

[Justitieministeriets webbplats](#)

[Webbplatsen Legifrance](#)

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 26/07/2018

Betalningsförelägganden - Kroatien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Det europeiska betalningsföreläggandet tillämpas i Kroatien. Förfarandet för att utfärda sådana förelägganden regleras genom bestämmelserna i civilprocesslagen (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN; Kroatiens officiella kungörelseorgan) nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 och 89/14; nedan kallad *ZPP*) och bestämmelserna om ingivande av en ansökan om utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande och ett bestridande av ett europeiskt betalningsföreläggande (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) (NN nr 124/13).

1.1 Användningsområde

Förfarandet för utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande tillämpas för indrivning av penningfordringar till ett fast belopp och som förfallit till betalning den tidpunkt då ansökan om det europeiska betalningsföreläggandet ingavs. Ett europeiskt betalningsföreläggande inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 (nedan kallad *förordning (EG) nr 1896/2006*). Denna förordning tillämpas på gränsöverskridande ärenden på privaträttens område, oavsett domstolstyp, med de undantag som anges i denna.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Fordringar som rör penningfordringar. Sakfrågan för fordran får endast vara fordringar som utgör avtalsförpliktelser eller utomobligatoriska förpliktelser och som har fastställts nominellt.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Det finns ingen övre gräns för fordringar.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är inte obligatoriskt eftersom käranden själv får välja hur han/hon vill göra sin fordran, så länge som detta inte strider mot tvingande regler och bestämmelserna om allmän moral. Domstolen kommer att utfärda betalningsföreläggandet även om käranden inte yrkat på detta i sin fordran, om samtliga krav för utfärdandet har tillgodosetts. Domstolen måste därför utfärda betalningsföreläggandet om kraven för utfärdandet har uppfyllts.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ja.

1.2 Behörig myndighet

Handelsdomstolen i Zagreb (*Trgovački sud u Zagrebu*) har exklusiv behörighet att pröva ansökningar om utfärdande och förnyad prövning av – samt verkställighetsintyg för – ett europeiskt betalningsföreläggande enligt förordning (EG) nr 1896/2006.

1.3 Formella krav på ansökan

En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande och bestridanden får endast inges i maskinläsbar form, om domstolen anser att sådana handlingar är lämpliga att behandlas maskinellt.

Ansökningar om ett europeiskt betalningsföreläggande och bestridanden av ett sådant får inges enligt bestämmelserna om ingivande av en ansökan om utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande och bestridande av ett europeiskt betalningsföreläggande (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) (*Narodne Novine* (NN; Kroatiens officiella kungörelseorgan) nr 124/13; nedan kallade *bestämmelserna*), som trädde i kraft den 17 oktober 2013.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ansökningar om ett europeiskt betalningsföreläggande och bestridanden av ett sådant ska inges till behörig domstol på de formulär som anges i förordning (EG) nr 1896/2006 i pappersformat personligen eller per post. Standardformulär måste därför användas inom förfarandet för utfärdandet av ett europeiskt betalningsföreläggande, och formulären kan laddas ned på webbplatsen för handelsdomstolen i Zagreb (<http://sudovi.pravosudje.hr/tszag/>).

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Alla parter – både fysiska och juridiska personer – får fritt välja om de vill företräda sig själva i förfarandet eller om de vill anlita ett ombud, vanligen en advokat, om inte annat anges i ZPP. Man måste således inte företrädas av en advokat i ett förfarande för utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Parten måste fylla i formulär A (Ansökan om europeiskt betalningsföreläggande) i maskinläsbar form. I punkt 6 i detta formulär ges olika rättsliga omständigheter som parten kan välja bland för att specificera vad fordran avser.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

I punkt 10 i formulär A ska parten bifoga sådan bevisning som han/hon har till sitt förfogande och beskriva vad bevisningen i fråga avser. Bevisning och bevisupptagning regleras i artiklarna 219–271 i ZPP, och domstolen beslutar vilken del av den presenterade

bevisningen som ska beaktas för att fastställa och bedöma relevanta omständigheter. Dessutom ankommer det på domstolen att besluta vilka omständigheter som den anser vara styrkta, efter en samvetsgrann och noggrann bedömning av all bevisning, såväl separat som all bevisning tillsammans, och med hänsyn till utfallet av förfarandet som helhet.

Mer information om bevisning och bevisupptagning ges i informationspaketet "Bevisupptagning – Kroatien" (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.4 Avvisning

När det gäller avvisning av ansökningar tillämpas den allmänna bestämmelsen i artikel 109 i ZPP. Enligt denna artikel ska domstolen, om ansökan inte är begriplig eller inte innehåller alla de uppgifter som krävs för att beslut ska kunna fattas, begära att den ingivande parten ska korrigera inlagan, det vill säga ändra den enligt givna instruktioner, och domstolen skickar då tillbaka ansökan för korrigerad och ändrad. Inlagan anses ha dragits tillbaka om den inte skickas in till domstolen igen och korrigeras enligt de instruktioner som erhållits från domstolen inom angiven tidsfrist. Vidare kommer inlagan att aviseras om den skickas tillbaka utan att några rättelser eller ändringar har gjorts.

1.5 Överklagande

Bestridande är det enda rättsmedel som svaranden har till sitt förfogande när en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande har ingetts. Inget överklagande kan göras av en beslutad begäran om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet enligt artikel 20.1 och 20.2 i förordning (EG) nr 1896/2006. Exekutionstiteln kan endast överklagas av omständigheter som rör fordran i det europeiska betalningsföreläggandet om omständigheterna uppstått efter att föreläggandet delgavs och om de inte längre kunde presenteras i bestridandet enligt artikel 16 i förordning (EG) nr 1896/2006.

1.6 Bestridande

Svaranden kan bestrida det europeiska betalningsföreläggandet vid ursprungsdomstolen med hjälp av standardformulär F, som svaranden får tillsammans med det europeiska betalningsföreläggandet. Bestridandet ska inges inom 30 dagar från det att svaranden delgetts föreläggandet, och svaranden ska i bestridandet ange att han/hon bestrider fordran men behöver inte ange skälen till bestridandet.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden bestrider det europeiska betalningsföreläggandet i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1896/2006, kommer förfarandet att fortsätta enligt bestämmelserna i ZPP om förfaranderegler vid bestridande av ett betalningsföreläggande (artiklarna 445a och 451–456 i ZPP), med hänsyn tagen till bestämmelserna i artikel 17 i förordning (EG) nr 1896/2006.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om inget bestridande har inkommit till domstolen inom 30 dagar från det att svaranden delgetts betalningsföreläggandet, samt med beaktande av skälig tid för bestridandet att komma fram, ska domstolen förklara det europeiska betalningsföreläggandet verkställbart med hjälp av standardformulär G.

Ett verkställbart europeiskt betalningsföreläggande (artiklarna 18 och 19 i förordning (EG) nr 1896/2006), som utfärdats av kroatisk domstol, är en exekutionstitel utifrån vilken verkställighet kan begäras i Kroatien på samma sätt som utifrån ett verkställbart beslut som utfärdats av kroatisk domstol.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Käranden måste i regel uttryckligen begära att domstolen utfärdar ett verkställighetsintyg, och domstolen förklarar det europeiska betalningsföreläggandet verkställbart med hjälp av standardformulär G.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Svaranden kan begära förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet på de grunder som anges i artikel 507n i ZPP, med hänsyn tagen till omständigheterna i artikel 20 i förordning (EG) nr 1896/2006. Den domstol som beslutar om begäran får skjuta upp verkställandet med åberopande av de tillämpliga bestämmelserna i verkställighetslagen om uppskjutande av verkställighet på gäldenärens begäran.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det

europiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 23/08/2018

Betalningsförelägganden - Italien

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [it](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

I den italienska civilprocesslagen (artikel 633 och följande) finns, inom ramen för de summariska förfarandena, bestämmelser om ett förfarande för betalningsföreläggande. Det rör sig om ett förfarande *ex parte* där domstolen faller ett avgörande om borgenärens krav utan att höra motparten och utan att motparten får presentera något försvar eller några anmärkningar.

Den kontradiktoriska principen tillämpas först i ett senare läge, om gäldenären bestrider fordran.

Det går endast att ansöka om betalningsföreläggande gällande vissa rättigheter (exempelvis rätt till betalning av ett visst kontantbelopp eller till leverans av en viss kvantitet ersättningsvaror etc.), och de villkor som anges i lagen måste vara uppfyllda (exempelvis måste borgenären kunna lägga fram skriftlig bevisning för sin fordran).

Om domstolen finner att borgenärens krav är välgrundade åläggs gäldenären att uppfylla dessa krav inom en tidsfrist som i regel är på fyrtio dagar. Inom denna frist kan gäldenären också bestrida föreläggandet. Om så inte sker blir föreläggandet slutgiltigt och verkställigt.

1.1 Användningsområde

Förfarandet för betalningsföreläggande kan tillämpas endast när det finns en borgenär som har en fordran på ett penningbelopp, på en viss kvantitet ersättningsvaror eller på en viss rörlig egendom.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

När föreläggandet rör en penningfordran måste beloppet vara exakt angivet. Detta utesluter i praktiken ansökan om betalningsföreläggande när det gäller fordringar som inte bygger på avtal (t.ex. kan betalningsföreläggande inte sökas om ärendet rör krav på ersättning för skada som uppstått till följd av en olaglig handling).

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns inga begränsningar. Det går att ansöka om betalningsföreläggande oavsett vilket belopp fordran gäller.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är frivilligt. En borgenär kan alltid välja att väcka talan enligt det ordinarie förfarandet.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ja.

1.2 Behörig myndighet

Ansökan om betalningsföreläggande ska lämnas in till den fredsdomare eller underrätt som skulle ha haft behörighet om det rört sig om ett ordinarie förfarande. Fredsdomare har behörighet endast i småmål, enligt de kriterier som anges i artikel 7 i civilprocesslagen (se bilaga). När betalningsföreläggandet handhas av en underrätt sammanträder den som enmansdomstol.

När fordran gäller ersättning för rättsliga och utomrättsliga tjänster eller ersättning för utlägg som gjorts av advokater, tjänstemän inom rättsväsendet eller andra personer som har tillhandahållit tjänster i samband med ett mål är även den domstol som fällt avgörandet i det mål som fordran som hänför sig till behörig.

Advokater kan ansöka om betalningsföreläggande avseende sina klienter. Ansökan ställs då till domstolen på den ort där advokatens yrkesorganisation har sitt säte. Detsamma gäller notarier (se faktabladet om domstolarnas behörighet).

1.3 Formella krav på ansökan

Ansökan om betalningsföreläggande måste innehålla de uppgifter som anges i artikel 638 i civilprocesslagen (se bilaga) och ska inlämnas till domstolens kansli tillsammans med övrig dokumentation.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Nej, det behövs inga formulär.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

I allmänhet ja. Det finns dock fall där borgenären får företräda sig själv. Det gäller om ärendet avgörs av fredsdomare och tvistebeloppet inte överskrider 1 100 euro samt, under alla omständigheter, om borgenären har tillräckliga kvalifikationer för att få verka som försvarare i den domstol där ärendet behandlas.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

I ansökan måste föremålet och grunderna för fordran anges. Det kan göras kortfattat genom en sammanfattande beskrivning av omständigheterna och de relevanta handlingarna.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ja. När det gäller ett betalningsföreläggande anses exempelvis säkerheter och ensidiga löften i privatundertecknade handlingar utgöra skriftlig bevisning. Om betalningsföreläggandet gäller en fordran som har att göra med tillhandahållande av varor eller tjänster mellan företag eller till privatpersoner godtas som skriftlig bevisning för fordran även vidimerade utdrag ur det fordringsägande företagets redovisningsböcker, förutsatt att redovisningen sköts i enlighet med lagar och föreskrifter. Även fakturor kan användas som skriftlig bevisning för fordran vid förfaranden för betalningsföreläggande, förutsatt att de åtföljs av en underskriven kopia av sökandens fakturaregister.

Särskilda regler kring bevisningen gäller för förelägganden som rör arvoden eller ersättning för utlägg som gjorts av advokater, tjänstemän inom rättsväsendet eller inom andra fria yrken samt när staten eller en offentlig myndighet är borgenär.

1.4 Avvisning

Om domstolen finner att ansökan är otillräckligt underbyggd, informeras den sökande om detta via delgivningsman och uppmanas att lämna in bevis. Om sökanden inte hör samman uppmaningen, inte drar tillbaka sin ansökan eller om ansökan inte kan godtas av något annat skäl avvisar domaren ansökan genom ett motiverat beslut.

I sådana fall går det alltid att lämna in en ny ansökan, även enligt det ordinarie förfarandet.

1.5 Överklagande

Beslutet om avvisning av ansökan kan inte överklagas, varken i form av ordinarie överklagande eller kassationsöverklagande.

1.6 Bestridande

Om ansökan om betalningsföreläggande godkänns och föreläggandet utfärdas ska en vidimerad kopia av föreläggandet delges gäldenären. Delgivningen ska ske inom sextio dagar om den görs inom Italien och inom nittio dagar om den görs i ett annat land.

Gäldenären kan bestrida föreläggandet inom en tidsfrist på fyrtio dagar efter delgivningen.

I motiverade fall kan tidsfristen minskas till tio dagar eller utökas till sextio dagar. Om gäldenären är bosatt i en av EU:s medlemsstater är tidsfristen normalt på femtio dagar, som kan minskas till tjugo dagar. Om gäldenären är bosatt utanför EU är tidsfristen sextio dagar och får inte minskas till mindre än trettio dagar och får inte förlängas till mer än etthundratjugo dagar.

Gäldenären kan bestrida föreläggandet efter det att fristen löpt ut om han kan visa att han på grund av fel vid delgivningen eller på grund av oförutsedda händelser eller force majeure inte fått information om föreläggandet i tid. Möjligheten till bestridande upphör helt när tio dagar har förlöpt från datumet för den första verkställandeåtgärden.

Bestridandet ska lämnas in till den domstol där den domare som har utfärdat betalningsföreläggandet är verksam. Bestridandet görs i form av en stämningsansökan och ska meddelas sökanden på den adress som anges i ansökan om betalningsföreläggande. Stämningsansökan med bestridandet ska innehålla samma uppgifter som stämningsansökningar i allmänhet. I synnerhet ska den som bestrider betalningsföreläggandet i detta skede uppge skälen till bestridandet.

1.7 Effekten av ett bestridande

Vid ett bestridande inleds ett ordinarie tvisteförfarande som syftar till att fastställa om borgenärens krav är giltiga.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om gäldenären inte bestrider betalningsföreläggandet inom den angivna tidsfristen eller om gäldenären bestrider betalningsföreläggandet men inte inställer sig vid domstolen ska den domare som utfärdade betalningsföreläggandet förklara det verkställigt på sökandens begäran.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Det finns fyra möjliga scenarier.

I det första scenariot har tidsfristen för bestridande från gäldenärens sida ännu inte löpt ut. Den sökande kan begära att betalningsföreläggandet omedelbart ska förklaras provisoriskt verkställigt av domstolen. Begäran kan bara beviljas om de särskilda villkor som anges i civilprocesslagen är uppfyllda. Det gäller t.ex. om fordran baseras på en växel eller check eller om en senare verkställighet skulle vara till stor skada för borgenären. Domstolen kan också besluta att borgenären för att kunna få till stånd ett provisoriskt verkställande i detta skede ska ställa en säkerhet till gäldenären.

I det andra scenariot har den gäldenär som delgivits betalningsföreläggandet inte bestridit det inom gällande tidsfrist. I det här fallet kan borgenären begära att domstolen ska verkställa betalningsföreläggandet.

I det tredje scenariot har gäldenären bestridit betalningsföreläggandet och det följande förfarandet inletts, men inte avgjorts. I denna situation kan borgenären begära att domstolen ska besluta om provisorisk verkställighet för betalningsföreläggandet. Begäran kan bara beviljas om de särskilda villkor som anges i lagen är uppfyllda (t.ex. om bestridandet inte bygger på skriftlig bevisning). Utöver detta kan domstolen besluta att betalningsföreläggandet ska förklaras provisoriskt verkställigt endast i vissa delar, så att verkställigheten gäller endast de belopp som gäldenären inte bestrider. Domstolen kan också bevilja provisorisk verkställighet om gäldenären ställer en säkerhet på ett belopp som motsvarar eventuella återbetalningar, kostnader och skadestånd.

I det fjärde och sista scenariot avvisas ett eventuellt bestridande och betalningsföreläggandet blir då verkställigt (om så inte redan skett).

Betalningsförelägganden som har förklarats verkställiga enligt något av scenarierna ovan ger också borgenären rätt att inteckna tillgångar som tillhör gäldenären.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Ett betalningsföreläggande som blivit verkställigt för att gäldenären inte bestridit det återkallas endast i de undantagsfall som anges i lagen (det kan t.ex. ske om domstolen grundat sitt beslut på bevis som senare visar sig ha varit falska). Därutöver kan betalningsföreläggandet om det påverkar tredje parts rättigheter bestridas även av tredje part.

Avgörandet i det förfarande som rör bestridandet kan överklagas på ordinarie sätt.

Relaterade bilagor

Betalningsföreläggande: civilprocesslagen artiklarna 633–656

Betalningsföreläggande: civilprocesslagen: behörighet

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 02/05/2017

Betalningsförelägganden - Cypern

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Det finns inget särskilt förfarande för betalningsföreläggande i det cypriotiska rättssystemet, förutom det som föreskrivs i förordning (EG) nr 1896/2006 för vars genomförande förfaranderegler har antagits.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Ej tillämpligt.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Ej tillämpligt.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Ej tillämpligt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ej tillämpligt.

1.2 Behörig myndighet

Ej tillämpligt.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ej tillämpligt.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Ej tillämpligt.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Ej tillämpligt.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ej tillämpligt.

1.4 Avvisning

Ej tillämpligt.

1.5 Överklagande

Ej tillämpligt.

1.6 Bestridande

Ej tillämpligt.

1.7 Effekten av ett bestridande

Ej tillämpligt.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Ej tillämpligt.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Ej tillämpligt.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det

europiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller återopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 13/05/2019

Betalningsförelägganden - Lettland

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [lv](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?](#)
 - [1.1 Användningsområde](#)
 - [1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?](#)
 - [1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?](#)
 - [1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?](#)
 - [1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?](#)
 - [1.2 Behörig myndighet](#)
 - [1.3 Formella krav på ansökan](#)
 - [1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär \(och var hittar jag i så fall dessa\)?](#)
 - [1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?](#)
 - [1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?](#)
 - [1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?](#)
 - [1.4 Avvisning](#)
 - [1.5 Överklagande](#)
 - [1.6 Bestridande](#)
 - [1.7 Effekten av ett bestridande](#)
 - [1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid](#)
 - [1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?](#)
 - [1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?](#)

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

I Lettland finns två möjligheter: indrivning av obestridda fordringar (*saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana*, kapitel 50, artiklarna 400–406 i civilprocesslagen) och indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande (*saistību piespiedu izpildīšana brīdinājuma kārtībā*, kapitel 50.1, artikel 406.1–406.10 i civilprocesslagen).

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Indrivning av obestridda fordringar får ske

1. enligt avtal om fordringar för vilka privata eller kommersiella fastigheter ställts som säkerhet,
2. enligt avtal med fast löptid som bestyrkts av en notarie eller avtal med fast löptid med motsvarande rättskraft för betalning av ett penningbelopp eller återvinning av lös egendom,
3. enligt avtal med fast löptid om att leasa eller hyra en fastighet som bestyrkts av en notarie eller förts in i ett fastighetsregister och enligt vilket hyresvärden eller hyresgästen när avtalstiden löpt ut är skyldig att lämna eller leverera den leasade eller hyrda egendomen (med undantag av en lägenhet) samt betala leasingavgifter och hyra,

4. enligt ett skuldebrev som bestridits.

Ovannämnda obestridda fordringar ska inte drivas in om

1. indrivningen avser statlig egendom,
2. fordringen har preskriberats, och preskriptionstiden klart framgår av själva dokumentet.

Indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande är tillåtet vid betalningsskyldigheter som styrkts med dokument och där skulden förfallit till betalning, och vid betalningsskyldigheter som anges i ett avtal om leverans av varor, köp av varor eller tillhandahållande av tjänster, om betalningsskyldigheten styrkts med ett dokument och det inte har angetts när skulden förfaller till betalning.

Indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande är inte tillåten

1. för betalning av en skyldighet som inte fullföljts,
2. om gäldenärens hemvist eller faktiska vistelseort är okänd,
3. om gäldenären inte har sin hemvist, sin faktiska vistelseort eller sitt säte i Lettland,
4. om det begärda vitet överstiger huvudfordran,
5. om den begärda räntan överstiger huvudfordran,
6. för betalningsskyldigheter där beloppet överstiger 15 000 euro.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Det är inte obligatoriskt att använda förfarandena.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande är inte tillåtet om gäldenären inte har sin hemvist, sin faktiska vistelseort eller sitt säte i Lettland.

Indrivning av obestridda fordringar kan göras om en ansökan inges grundat på dokument som ställer fast egendom som säkerhet, eller en skyldighet att lämna eller återlämna leasad eller hyrd fast egendom, om den fasta egendomen är belägen i Lettland. En ansökan om indrivning av obestridda fordringar där ett fartyg ställs som säkerhet får inges i Lettland om fartyget är registrerat i Lettland.

1.2 Behörig myndighet

En ansökan om indrivning av obestridda fordringar ska inges till fastighetsregisterenheten vid distrikts- eller stadsdomstolen (*rajona (pilsētas) tiesa*)

1. på den plats där gäldenären har sin hemvist eller faktiska vistelseort, om ansökan rör indrivning av ett penningbelopp eller återvinning av lös egendom, eller fordran som grundas på avtal där kommersiella fastigheter ställs som säkerhet,
2. på den plats där den fasta egendomen är belägen, om ansökan görs enligt dokument där fast egendom ställs som säkerhet, eller en skyldighet att lämna eller återlämna leasad eller hyrd lös egendom; om säkerhet för fordran har ställts i flera fasta egendomar, och fastighetsregisterenheterna vid flera olika distrikts- eller stadsdomstolar är behöriga att pröva ansökningarna, ska ansökan prövas av fastighetsregisterenheten vid distrikts- eller stadsdomstolen på den plats där en av fastigheterna är belägen och det är upp till sökanden att välja vilken,
3. på den plats där det fartyg som ställts som säkerhet är registrerat, om ansökan grundas på ett fartyg som säkerhet.

En ansökan om indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande ska inges till fastighetsregisterenheten vid distrikts- eller stadsdomstolen på den plats där gäldenären har sin hemvist eller faktiska vistelseort eller säte.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

En ansökan om indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande bör utformas i enlighet med bilaga 1 i regeringsdekret nr 792 av den 21 juli 2009 om vilka mallar som ska användas för indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande.

På de lettiska domstolarnas portal <http://www.tiesas.lv/>, under *E-Pakalpojumi* (e-tjänster), *Eveidlapas* (e-formulär), finns en mall för en ansökan om indrivning av obestridda fordringar (*pieteikums par strīdu bezstrīdus piespiedu izpildīšanu*). Mallen kan laddas ned och fyllas i och skickas in i pappersform.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej, det är inte obligatoriskt. De allmänna bestämmelserna om representation anges i kapitel 12 i civilprocesslagen.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Grunderna för ansökan behöver inte vara detaljerade.

En ansökan om indrivning av obestridda fordringar ska ange fordran och det dokument som borgenären begär verkställighet av. Av ansökan ska även framgå den huvudfordran som ska drivas in och eventuellt vite och ränta, och i händelse av ett skuldebrev kostnaderna för att bestrida skuldebrevet och den ersättning som anges i lag. Följande ska bifogas ansökan: det dokument som verkställigheten avser, en bestyrkt kopia av detta, eller i händelse av ett skuldebrev det dokument där skulden bestrids, ett dokument som visar att den statliga avgiften (*valsts nodeva*) har betalats, och bevis för att en varning har utfärdats, såvida det inte följer av lagen att ingen varning krävs.

En ansökan om indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande ges in genom att fylla i ett standardformulär. De uppgifter som ska fyllas i är sökandens och gäldenärens personuppgifter, dokument som styrker fordran och tidsfristen för att driva in fordran, det belopp som fordran avser och hur detta har beräknats, ett uttalande från sökanden där denne intygar att kravet inte avser en skyldighet som inte har fullföljts eller att en skyldighet har fullföljts, en begäran till domstolen där denna ombeds att underrätta gäldenären och fatta beslut om verkställighet av betalningsskyldigheten och indrivning av rättegångskostnaderna, och ett uttalande som intygar att domstolen har mottagit riktiga uppgifter om sakförhållandena och att sökanden är medveten om att det enligt strafflagen är ett brott att inge en falsk ansökan.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Följande måste bifogas en ansökan om indrivning av obestridda fordringar: det dokument som ska verkställas, en bestyrkt kopia av detta, eller om det rör sig om ett skuldebrev det dokument som bestrider skulden, ett dokument som visar att den statliga avgiften har betalats och bevis för att en varning har utfärdats, såvida det inte följer av lagen att sådan varning inte krävs (bevis för att en varning har utfärdats kan vara ett uttalande från en behörig förrättningsman eller dennes assistent som förklarar att adressaten har vägrat att godta varningen).

För indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande behöver inga skriftliga bevis på kravet inges, men av ansökan ska det framgå vilka dokument som styrker fordran och när den ska ha drivits in. Om gäldenären inom 14 dagar från mottagandet av domstolsföreläggandet bestrider fordran avslutas domstolsförandet för indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande. Beslutet att avsluta förandet om gäldenären bestrider fordran hindrar inte borgenären från att väcka vanlig talan i domstol.

1.4 Avvisning

Efter att ha mottagit en ansökan om indrivning av obestridda fordringar ska en ensam domare senast sju dagar efter det att ansökan inkom fatta beslut om hur ansökan ska hanteras. Domarens beslut grundas på ansökan och bifogade handlingar. Inget förhandsbesked meddelas sökanden och gäldenären. Domaren ska avvisa en ansökan som är ogrundad, eller om det vite som anges i ansökan inte står i proportion till huvudfordran, eller om det dokument som ska verkställas innehåller orättvisa avtalsbestämmelser som kränker konsumenträttigheter.

Om domstolen beviljar en ansökan om indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande, men gäldenären inom 14 dagar från det att han eller hon mottog domstolsföreläggandet bestrider betalningsskyldigheten eller visar att fordran har betalats, ska domaren avsluta förandet.

1.5 Överklagande

En domares beslut angående en ansökan om indrivning av obestridda fordringar eller indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande kan inte överklagas.

1.6 Bestridande

Beslut om en ansökan om indrivning av obestridda fordringar ska fattas av en ensam domare. Gäldenären bereds inte tillfälle att yttra sig.

Efter att ha mottagit en ansökan om indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande delger domaren gäldenären sitt beslut och uppmanar honom eller henne att betala det belopp som anges i ansökan eller bestrida fordran inom 14 dagar från delgivningen.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om gäldenären, vid en ansökan om indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande, inom 14 dagar från mottagandet av domstolsföreläggandet bestrider fordran avslutas domstolsförfarandet för indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande. Om gäldenären godtar vissa delar av ansökan underrättas sökanden om gäldenärens svar och en tidsfrist fastställs inom vilken sökanden ska meddela domstolen huruvida gäldenären har betalat en del av den fordran som godtogs. Om sökanden inte accepterar att endast en del av fordran betalas, eller inte svarar inom den tidsfrist som anges i meddelandet, avslutas domstolsförfarandet.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om gäldenären, vid en ansökan om indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande, inte gör några invändningar inom den fastställda tidsfristen ska domaren inom sju dagar från det att fristen för att göra invändningar löpt ut ålägga gäldenären att betala den fordran som anges i ansökan och domstolens kostnader.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande. Domarens beslut om verkställighet av betalningsskyldigheten i ansökan har omedelbar verkan. Det är en exekutionstitel som kan verkställas i enlighet med bestämmelserna om verkställighet av domar.

Indrivning av obestridda fordringar: Om domaren efter att ha prövat huruvida ansökan är giltig har funnit att ansökan bör godtas fattar han eller hon ett beslut som fastställer vilken fordran som ska verkställas och i vilken omfattning. Domarens beslut har omedelbar verkan. Det är en exekutionstitel som kan verkställas i enlighet med bestämmelserna om verkställighet av domar. Domarens beslut läggs till grund för verkställighet tillsammans med en bestyrkt kopia av det dokument som verkställigheten avser.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

En domares beslut om en ansökan om verkställighet av obestridda fordringar eller indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande kan inte överklagas. Om gäldenären emellertid anser att sökandens krav i sak är ogrundat kan han eller hon väcka talan mot fordringsägaren för att bestrida kravet (vid indrivning av obestridda fordringar inom sex månader räknat från den dag den bestyrkta kopian av domarens beslut skickades, och vid indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande inom tre månader räknat från den dag den bestyrkta kopian av beslutet skickades). När gäldenären väcker en sådan talan kan han eller hon begära att indrivningen av fordringarna ska skjutas upp. Om verkställighetsförfarandet redan uppfyllt fordringsägarens krav får gäldenären ansöka om skydd av fordran. En sådan talan ska väckas i enlighet med det förfarande som anges i civilprocesslagen och vid samma domstol som prövade den tidigare ansökan om indrivning av obestridda fordringar eller indrivning av fordringar genom domstolsföreläggande. Om kravet omfattas av en regiondomstols behörighet bör talan dock väckas vid den behöriga regiondomstolen för fastighetsregisterenheten vid den distrikts- eller stadsdomstol som prövade den ursprungliga ansökan.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 07/02/2019

Betalningsförelägganden - Litauen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

- 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Ansökningar om ett europeiskt betalningsföreläggande prövas i enlighet med bestämmelserna i kapitel XXIII i den litauiska civilprocesslagen (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*), med förbehåll för de undantag som anges i denna.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Det förfarande som anges i kapitel XXIII i den litauiska civilprocesslagen tillämpas på ärenden som rör en kärandes ansökan avseende penningfordringar (till följd av avtal, skadestånd, relationer på arbetsplatsen, beviljande av underhåll osv.).

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Ärenden som prövas enligt kapitel XXIII i civilprocesslagen kan också prövas inom ramen för tvistemål eller administrativa förfaranden enligt fordringsägarens önskemål.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Enligt kapitel XXIII i civilprocesslagen prövas inte ansökningar om svaranden bor eller har sitt säte utomlands.

Om ett ärende har inletts utifrån en fordran och om det, efter att ett domstolsföreläggande har utfärdats, framgår att svarandens hemvist eller arbetsplats är okänd kommer domstolen att återkalla förelägandet, och kärandes ansökan kommer då inte att prövas. Ett sådant domstolsbeslut kan inte bestridas genom ett separat överklagande. Under dessa omständigheter kan domstolen endast återkalla domstolsförelägandet och inte pröva kärandes ansökan om domstolen tidigare har fastställt en tidsfrist inom vilken käranden ska precisera svarandens hemvist eller arbetsplats eller vidta åtgärder för att domstolen ska kunna delge rättegångshandlingar på annat sätt.

1.2 Behörig myndighet

Ärenden som baseras på ansökningar om domstolsförelägganden prövas av distriktsdomstolen vid hemvisten.

1.3 Formella krav på ansökan

Förutom de allmänna kraven om rättegångshandlingarnas innehåll och format, måste följande specificeras i en ansökan om domstolsföreläggande:

1. Kärandens namn, efternamn, personnummer och adress eller, om fordringsägaren är en juridisk person, kärandens fullständiga namn, säte, företagsidentifieringskod och nuvarande kontonummer samt uppgifter om relevant kreditinstitut och, om ansökan inges av ett ombud, ombudets namn och adress.
2. Svarandens namn, efternamn, personnummer (om detta är känt), adress och arbetsplats (om denna är känd) och, om svaranden är en juridisk person, svarandens fullständiga namn, säte, företagsidentifieringskod och nuvarande kontonummer (om detta är känt) samt uppgifter om relevant kreditinstitut (om dessa är kända).
3. Beloppet för fordran.
4. Räntesatsen, räntebeloppet och beräkningsperioden för räntan eller straffavgiften för den sena betalningen, om en fordran avser påförande av ränta eller straffavgifter för sen betalning.
5. Fordran, dess faktiska omständigheter och stödande bevisning.
6. En motiverad begäran om tillämpning av interimistiska åtgärder på svaranden om det finns skäl för detta och information om svarandens tillgångar.
7. Bekräftelse på att inga sådana skäl föreligger som anges i artikel 431.2 i den litauiska civilprocesslagen (omständigheter som råder när domstolsföreläggandet utfärdas: kärandens skyldighet (eller en del av denna) för vilken betalning begärs har inte fullgjorts och svaranden begär att den ska fullgöras; en del av skyldigheten kan inte fullgöras och käranden begär att delar av den ska fullgöras; svaranden bor eller har sitt säte utomlands; svarandens hemvist och arbetsplats är okända).
8. En lista över de handlingar som bifogats ansökan.

En ansökan om beviljande av underhåll måste också innehålla uppgift om svarandens födelsedatum och födelseort, förmånstagarens födelsedatum och hemvist (om ansökan inges av en annan person än förmånstagaren), det belopp som begärs i månatligt underhåll och för vilken period betalning begärs.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det standardformulär som justitieministern godkänt rekommenderas.

Formulär för ansökan om domstolsföreläggande finns på det litauiska domstolsverkets etjänstportal <https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/>.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Inga regler finns.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

En ansökan om ett domstolsföreläggande måste inte åtföljas av bevisning.

1.4 Avvisning

Domstolen avslår en ansökan om ett domstolsföreläggande i följande fall:

– Under de omständigheter som anges i artikel 137.2 i den litauiska civilprocesslagen (tvisten bör inte bli föremål för tvistemålsprocesser inför domstol; fordran omfattas inte av en viss domstols behörighet; den person som har ansökt till domstolen har inte använt sig av det föregående utomrättsliga avgörandeförfarande som fastställs i lag för just den typen av ärenden; det finns ett gällande domstols- eller skiljedomsbeslut i en tvist mellan samma parter i samma fråga vilken baseras på samma skäl eller ett gällande domstolsbeslut om beviljande av kärandens avstående från fordran eller om godkännande av parternas förlikningsavtal; det finns ett pågående ärende vid domstolen om en tvist mellan samma parter i samma fråga vilken baseras på samma skäl; parterna har kommit överens om att hänskjuta tvisten till en skiljedomsdomstol; ansökan har ingetts på uppdrag av en person med bristande rättslig handlingsförmåga; ansökan har ingetts på uppdrag av en berörd part och av en person som inte är behörig att driva ärendet).

– Ansökan uppfyller inte de krav om tillåtlighet som anges i artikel 431.1 och 431.2 i den litauiska civilprocesslagen eller är inte tillräckligt motiverad.

1.5 Överklagande

Ett beslut om att avvisa en ansökan kan bestridas genom ett separat överklagande.

1.6 Bestridande

Svaranden kan bestrida kändens ansökan eller delar av denna hos den domstol som har utfärdat domstolsbeslutet. Om svaranden har tillgodosett delar av kändens fordran eller bekräftar delar av fordran men ändå inte har tillgodosett den, kan han bestrida giltigheten i övriga delar av kändens fordran.

Svarandens bestridande av kändens ansökan måste inges skriftligen inom 20 dagar från det att svaranden delges domstolsföreläggandet. Bestridanden måste uppfylla de allmänna krav som fastställs för rättegångshandlingars innehåll och format, förutom kraven om att grunderna för bestridandet ska anges. Om svaranden, av tvingande skäl, har ingett ett bestridande efter att den angivna tidsfristen har löpt ut, kan domstolen återställa tidsfristen på svarandens begäran. Ett beslut om att avslå en sådan begäran från svaranden kan bestridas genom ett separat överklagande.

1.7 Effekten av ett bestridande

När domstolen mottar ett bestridande från svaranden måste den inom tre arbetsdagar informera känden om att han/hon kan inge en fordran i enlighet med de allmänna tvistemålsbestämmelserna (inbegripet bestämmelserna om en domstols behörighet) och betala den tillkommande domstolsavgiften senast 14 arbetsdagar efter delgivningen. Interimistiska åtgärder som domstolen vidtar kan inte hävas förrän tidsfristen för ingivande av fordran löper ut.

Om svaranden tillgodoser en del av kändens fordringar enligt domstolens krav eller bekräftar en del av fordran men ändå inte tillgodoser den och enbart bestrider övriga delar av kändens fordran, kommer domstolen att utfärda ett nytt beslut om att bevilja fordran i den mån som svaranden inte bestrider denna i enlighet med bestämmelserna i relevant kapitel. Om svaranden enbart bestrider domstolsbeslutet när det gäller åläggandet av domstolsavgifter, kommer domstolen att avgöra ersättningsfrågan med avseende på dessa kostnader genom ett beslut. Känden kan väcka talan för den del av fordran som inte har tillgodosetts, i enlighet med det förfarande som anges i relevant artikel.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om känden inte inger en vederbörligt upprättad fordran till domstolen inom 14 dagar, kommer domstolen att betrakta kändens fordran som ej ingiven och återsända den till känden genom ett domstolsbeslut, och domstolsbeslutet och alla interimistiska åtgärder som har tillämpats kommer då att upphävas. Ett sådant beslut kan bestridas genom ett separat överklagande, men detta hindrar inte känden från att inge en fordran i enlighet med det allmänna förfarandet.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Ett domstolsbeslut träder i kraft om svaranden inte bestrider kändens ansökan inom 20 dagar. Ett domstolsbeslut kan inte genomföras omgående.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Ett domstolsbeslut kan inte bestridas genom överklagande eller kassationsbesvär.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 27/07/2018

Betalningsförelägganden - Luxemburg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?](#)
 - [1.1 Användningsområde](#)
 - [1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?](#)
 - [1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?](#)
 - [1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?](#)
 - [1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?](#)

- 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Vid sidan av det europeiska betalningsföreläggandet (förordning (EG) nr1896/2006 av den 12 december 2006) ger luxemburgsk lag möjlighet att snabbt driva in fordringar med hjälp av ett slags begäran om betalningsföreläggande (*ordonnance sur requête*) inför distriktsdomstolen (*tribunal d'arrondissement*) för fordringar över 10 000 euro. Förfarandet inför fredsdomare (*juge de paix*) för fordringar upp till 10 000 euro behandlas i samband med det europeiska småmålsförfarandet. Se ämnet: Småmål – Luxemburg.

1.1 Användningsområde

Det åligger den berörda personen att antingen inleda ett interimistiskt förfarande (*en référé*) eller ett förfarande för att begära ett betalningsföreläggande (*ordonnance de paiement*).

Ett förfarande för att erhålla ett beslut om interimistiska åtgärder avseende betalningsskyldighet (*référé-provision*) måste följas av en sakprövning, vilket kan göra att de förfaranden som sammantaget måste genomgå inte anses ekonomiska.

Förfarandena för att på begäran få till stånd en åtgärd (*provision sur requête*) i form av ett betalningsföreläggande (*ordonnance de paiement*) är i själva verket ett snabbare och mer ekonomiskt sätt att driva in fordringar.

Förfarandet som tillämpas varierar beroende på beloppet som ska drivas in.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet för begäran om betalningsföreläggande (*ordonnance sur requête*) kan användas för att driva in penningfordringar som överstiger 10 000 euro (exklusive räntor och avgifter).

Detta förfarande kan bara tillämpas för gäldenärer som har hemvist i Luxemburg.

Förfarandet kan dessutom bara användas för penningfordringar som dokumenterats skriftligt. Det kan således inte användas för att till exempel få en snabb skadeståndsdom.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Frivillig.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Det europeiska betalningsföreläggandet.

1.2 Behörig myndighet

En fordringsägare som vill ansöka om betalningsföreläggande för ett belopp som överstiger 10 000 euro ska vända sig till ordföranden för den distriktsdomstol som är behörig med hänsyn till gäldenärens bosättningsort, såvida fordringsägaren inte kan åberopa en giltig behörighetsklausul. Det finns två distriktsdomstolar i Storhertigdömet Luxemburg, en i Luxemburg och en i Diekirch.

De vanliga behörighetsreglerna ska tillämpas.

1.3 Formella krav på ansökan

Ansökan om betalningsföreläggande (*ordonnance sur requête*) ska sändas till distriktsdomstolens kansli. För att vara giltig ska ansökan innehålla sökandens och svarandens efternamn, förnamn, yrke och hemvist eller bosättningsort, uppgifter om grunderna för fordran och det fordrade beloppet samt styrkande dokumentation.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det finns inget standardformulär.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Det är inte nödvändigt att vända sig till advokat för att lämna in en ansökan om betalningsföreläggande.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Fordringsägaren måste ange sitt yrkande (det fordrade beloppet) och grunderna för sin fordran (varför gäldenären är skyldig det angivna beloppet). Denna redogörelse kan vara kortfattad, men en motivering måste finnas med. Hur utförliga förklaringarna måste vara beror i praktiken på hur komplicerat ärendet är – om dokumentationen är självförklarande kan redogörelsen hållas kort.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Fordringsägaren måste komplettera ansökan med dokumentation, och det är i huvudsak på grundval av denna dokumentation som domstolen bedömer om ansökan ska godkännas eller inte.

Endast dokumentation kan åberopas. Fordringsägaren kan i detta skede av förfarandet inte försöka styrka att fordringen är välgrundad på annat sätt, till exempel genom att kalla vittnen.

1.4 Avvisning

Domstolen avslår ansökan om den finner att det inte är tillräckligt styrkt att det finns en fordran.

Avslaget ska – liksom alla domstolsbeslut – motiveras.

1.5 Överklagande

Ett beslut om avslag kan inte överklagas. Detta hindrar dock inte fordringsägaren från att väcka talan på annat sätt, inför en domstol som prövar ärendet i sak eller enligt ett interimistiskt förfarande.

1.6 Bestridande

Gäldenären har 15 dagar på sig att bestrida en ansökan om betalningsföreläggande.

Bestridandet ska ske skriftligt till domstolens kansli av den bestridande parten eller dennes ombud. Handlingen ska minst innehålla en sammanfattning av grunderna för bestridandet och dokumentation till stöd för bestridandet ska bifogas.

Justitiesekreteraren för in bestridandet i domstolens register. Ett mottagningsbevis utfärdas till den bestridande parten och den som ansökt om betalningsföreläggande meddelas.

Även om tidsfristen för bestridande är 15 dagar kvarstår möjligheten att göra invändningar så länge som fordringsägaren inte har ansökt om exekutionstitel. Eftersom det är ovanligt att en fordringsägare ansöker om exekutionstitel omedelbart efter att de 15 dagarna har gått, har gäldenären ofta mer tid på sig än som föreskrivs i lagen, dock utan att rätten att bestrida är garanterad, som under de första 15 dagarna.

1.7 Effekten av ett bestridande

Ett bestridande från gäldenären bromsar upp förfarandet, vilket innebär att det inte längre är möjligt att få en exekutionstitel utfärdad omedelbart. Delgivning har dock fortsatt vissa verkningar. Exempelvis fortsätter ränta att löpa från och med den dag då ansökan om betalningsföreläggande delgavs gäldenären.

Domstolen granskar bestridandet. Om det visar sig välgrundat, meddelar domstolen ett motiverat beslut om att det tidigare beslutet är ogiltigt. Om bestridandet endast är välgrundat till en viss del, meddelar domstolen beslut med avseende på den del av fordran som befunnits berättigad. Om bestridandet avslås, fattar domstolen beslut om att gäldenären måste betala.

Det är viktigt att vara medveten om att domstolen inom ramen för detta förfarande kan fatta beslut utan att ha hört parterna. Domstolen kan ålägga parterna att inställa sig, men offentliga förhandlingar är inte obligatoriska.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om gäldenären inte bestrider ansökan inom 15 dagar från delgivningen, kan fordringsägaren ansöka om att domstolen utfärdar en exekutionstitel.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Fordringsägaren eller dennes ombud lämnar in en skriftlig ansökan till domstolens kansli som diarieför den.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Om betalningsföreläggandet har delgivits gäldenären direkt, ska exekutionstiteln ha samma verkningar som ett beslut som meddelats i båda parter närvaro och kan enbart bestridas inom 15 dagar från delgivningen. Om det emellertid inte varit möjligt att delge gäldenären det villkorade beslutet (*ordonnance conditionnelle*) direkt, ska exekutionstiteln ha samma verkningar som en tredskodom (*ordonnance par défaut*) och kan bestridas inom åtta dagar.

Länkar

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 07/05/2019

Betalningsförelägganden - Malta

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [en](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande

- 1.6 [Bestridande](#)
 - 1.7 [Effekten av ett bestridande](#)
 - 1.8 [Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid](#)
 - 1.8.1 [Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?](#)
 - 1.8.2 [Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?](#)
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

I den maltesiska lagstiftningen finns ett särskilt förfarande för obestridda krav i enlighet med artikel 166A i kapitel 12 i *Laws of Malta (Code of Organisation and Civil Procedure)*.

1.1 Användningsområde

Förfarandet kan användas för skulder på högst 23 293,73 euro.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Berättigade krav är krav på betalning av skulder som är säkra, likvida och förfallna och som inte kräver någon åtgärd. Som tidigare sagts får skulden inte överstiga 23 293,73 euro. Om skulden inte är likvid kan fordringsägaren ändå agera i enlighet med artikel 166A om han begränsar sin fordran till högst 23 293,73 euro och uttryckligen avstår från alla delar av kravet som överstiger det beloppet.

Fordringsägaren kan bara agera i enlighet med artikel 166A om gäldenären befinner sig på Malta, inte är minderårig eller omyndigförklarad och skulden inte beror på att det saknas arvingar till ett arv.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Ja, den övre gränsen är 23 293,73 euro.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Nej, förfarandet är frivilligt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Nej, förfarandet kan bara användas om gäldenären befinner sig på Malta.

1.2 Behörig myndighet

Behörig domstol för förfarandet är *Court of Magistrates (Inferior Jurisdiction)* på Malta eller Gozo.

1.3 Formella krav på ansökan

Fordringsägaren ska lämna in en edsvuren skrivelse som ska delges gäldenären. Skrivelsen ska tydligt redogöra för orsaken till kravet, varför det ska bifallas samt omständigheter som stöder kravet. Utan denna redogörelse är skrivelsen ogiltig. För att vara giltig ska skrivelsen också innehålla ett tillkännagivande till gäldenären om att han måste svara inom 30 dagar från delgivningen. Svaret ska ske i form av ett meddelande där han bestrider kravet. Annars anses skrivelsen utgöra en exekutionstitel.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det finns inga standardformulär, men skrivelsen ska inledas med följande stycke:

"Den här skrivelsen skickas i enlighet med artikel 166A i kapitel 12 och utgör en exekutionstitel om du inte svarar inom trettio (30) dagar. Det ligger därför i ditt intresse att utan dröjsmål kontakta en advokat eller ett juridiskt ombud."

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Ja, skrivelsen måste undertecknas av en advokat. Gäldenären behöver dock inte företrädas av en advokat eller ett juridiskt ombud om han vill bestrida kravet.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Grunderna för kravet ska anges i detalj. Skrivelsen ska redogöra för orsaken till kravet, varför det ska bifallas samt omständigheter som stöder kravet. Utan denna redogörelse är skrivelsen ogiltig.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Nej, lagen kräver inte någon skriftlig bevisning. Däremot krävs en edsvuren förklaring om de faktiska omständigheterna bakom kravet.

1.4 Avvisning

Detta förfarande för betalningsföreläggande inleds inte med en ansökan utan med en skrivelse (*judicial letter*). Domstolen kan därför inte avvisa kravet om det inte bestrids av gäldenären. Om gäldenären bestrider kravet kan fordringsägaren inte driva in beloppet under förfarandet och blir därför tvungen att väcka talan. Observera följande: om gäldenären bestrider kravet i vederbörlig ordning kan betalningsföreläggandet inte användas mot gäldenären igen för det krav som ingick i den skrivelse som delgavs gäldenären.

1.5 Överklagande

Det går inte att överklaga förfarandet. Om gäldenären bestrider kravet ska fordringsägaren väcka talan. Men om gäldenären inte bestrider kravet inom trettio dagar från delgivningen av fordringsägarens skrivelse utgör skrivelsen en exekutionstitel. Gäldenären kan bestrida exekutionstiteln inom tjugo dagar från den första delgivningen av exekutionstiteln eller ett annat rättsligt beslut. Exekutionstiteln upphävs och förklaras ogiltig om rätten anser att

- (i) gäldenären inte kände till skrivelsen på grund av bristande delgivning eller
- (ii) skrivelsen inte innehöll de upplysningar som krävs i lagstiftningen (se ovan).

1.6 Bestridande

När gäldenären får skrivelsen kan han bestrida fordringsägarens krav.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om gäldenären bestrider kravet kan fordringsägaren inte följa det här förfarandet. Observera följande: om gäldenären bestrider kravet i vederbörlig ordning kan det särskilda förfarande som beskrivs i det här avsnittet inte användas mot gäldenären igen för det krav som ingick i den skrivelse som delgavs gäldenären.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om gäldenären inte bestrider kravet kan fordringsägaren fullfölja förfarandet för att uppnå en exekutionstitel.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

En skrivelse (som inte bestrids) enligt det här förfarandet ska registreras. Om du vill registrera skrivelsen så att den omvandlas till en exekutionstitel, ska du till justitiesekreteraren lämna in en bestyrkt kopia av skrivelsen, bevis på att den delgivits gäldenären och en kopia på alla eventuella svar.

Justitiesekreteraren granskar de inlämnade handlingarna och kontrollerar om gäldenären har svarat på skrivelsen inom den angivna tidsfristen. Om villkoren för att registrera skrivelsen som en exekutionstitel är uppfyllda ska handlingarna registreras i *Register of Judicial letters as Executive Titles*, som justitiesekreteraren administrerar i enlighet med artikel 166A.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Det går inte att överklaga. En exekutionstitel som har utfärdats enligt gällande bestämmelser kan dock upphävas och förklaras ogiltig. Villkoret är att gäldenären inom tjugo dagar från den första delgivningen av exekutionstiteln eller ett annat rättsligt beslut som utfärdats enligt denna titel lämnar in en ansökan till *Court of Magistrates* på Malta eller Gozo och domstolen anser att

- (i) gäldenären inte kände till skrivelsen på grund av bristande delgivning eller
- (b) skrivelsen inte innehöll alla de upplysningar som krävs.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företräddas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Man måste skilja mellan det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande och det vanliga förfarande som tillämpas för att driva in skulder och andra fordringar inom Nederländerna. För information om detta förfarande, se faktabladet "Småmål".

Det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande (förordning (EG) nr 1896/2006, som trädde i kraft den 12 december 2008) gör det möjligt att driva in obestridda gränsöverskridande fordringar på privaträttens område med hjälp av ett enhetligt förfarande som bygger på användningen av standardformulär (<http://www.overheid.nl/>).

En gränsöverskridande tvist är en tvist där minst en av parterna har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där talan väckts. Det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande har inrättats för att driva in penningfordringar som avser ett bestämt belopp och som har förfallit till betalning när ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in.

Förordningen gäller mellan alla medlemsstater, med undantag av Danmark. Den 29 maj 2009 införde Nederländerna lagen om genomförande av förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (*Uitvoeringswet (EBB-Vo)*) för att genomföra det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande i Nederländerna.

Nederländerna tillämpar inte något enhetligt förfarande för att driva in obestridda icke gränsöverskridande fordringar. Systemet med betalningsföreläggande avskaffades 1991 och ersattes med ett förfarande inför kantondomstolen. Enligt det förfarandet måste en part som vill hävda rättigheter gentemot en motvillig gäldenär först lämna in en stämningsansökan. Se även faktabladen "Småmål" och "Hur går man till väga?".

Det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande har införts för fordringar som överstiger 2 000 euro.

Genom hela förfarandet gäller att en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande ska lämnas in skriftligen med hjälp av de avsedda standardformulären. Formulären är tillgängliga på alla officiella språk under [Dynamiska formulär](#) på den europeiska e-juridikportalen (<https://e-justice.europa.eu>).

I Nederländerna har distriktsdomstolen (*Rechtbank*) i Haag utsetts till behörig domstol när det gäller handläggningen av ansökningar inom ramen för det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande. Nederländerna har valt att endast godkänna formulär som fyllts i på nederländska. Den domstol som handlägger en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande tar ut en avgift. För mer information om aktuella avgiftstaxor, se <http://www.rechtspraak.nl/>.

Tillämpning av det europeiska betalningsföreläggandet

En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in till distriktsdomstolen i Haag med hjälp av [ansökningsformulär A](https://e-justice.europa.eu) (<https://e-justice.europa.eu>).

Om formulär A är ofullständigt ifyllt använder domstolen sig av formulär B för att ge sökanden en möjlighet att inom en fastställd frist komplettera eller rätta ansökan.

Om ansökan endast uppfyller några av de uppställda villkoren använder domstolen sig av formulär C för att föreslå hur sökanden skulle kunna ändra sin ursprungliga ansökan. Sökanden måste svara inom den frist som domstolen fastställer. Om sökanden godtar förslaget utfärdar domstolen det europeiska betalningsföreläggandet för den del av ansökan som har godtagits. Om sökanden så önskar kan han eller hon försöka driva in resten av fordran i enlighet med nationella bestämmelser. Om sökanden inte svarar inom den frist som domstolen fastställt eller vägrar att godta de föreslagna ändringarna av den ursprungliga ansökan avvisar domstolen den ursprungliga ansökan i dess helhet. Om ansökan uppfyller alla krav utfärdar domstolen i regel ett europeiskt betalningsföreläggande inom 30 dagar (med hjälp av formulär E).

Bestridande av det europeiska betalningsföreläggandet

Domstolen delger svaranden det europeiska betalningsföreläggandet genom rekommenderat brev eller genom delgivning som utförs av ett exekutionsbiträde. Svaranden ska informeras om att han eller hon har följande alternativ:

- Svaranden kan betala sökanden det belopp som anges i betalningsföreläggandet, eller
- inom 30 dagar från det att föreläggandet delgetts eller överlämnats bestrida föreläggandet med hjälp av formulär F.

Om ett bestridande lämnas in avslutas förfarandet för att utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande. Förfarandet fortsätter sedan i enlighet med den nationella processlagstiftningen (se även avsnitt 1.7). Om inget bestridande lämnas in inom den angivna fristen förklarar domstolen det europeiska betalningsföreläggandet för verkställbart (med hjälp av formulär G) och översänder denna förklaring till sökanden.

Ett betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i ursprungsmedlemsstaten ska erkännas i alla medlemsstater och kan verkställas i alla medlemsstater utan att någon verkställbarhetsförklaring behövs.

1.1 Användningsområde

Ett europeiskt betalningsföreläggande kan erhållas för penningfordringar på privaträttens område som har förfallit och som har en gränsöverskridande karaktär (se även punkt 1.1.1). En fordran är gränsöverskridande om borgenären och gäldenären har hemvist i olika EU-medlemsstater.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Det materiella tillämpningsområdet för det europeiska betalningsföreläggandet begränsas till privaträttsliga ärenden. Följande kategorier av ärenden undantas från tillämpningsområdet för det europeiska betalningsföreläggandet:

- Skattefrågor.
- Tullfrågor.
- Förvaltningsrättsliga frågor.
- Frågor om statens skadeståndsansvar.
- Frågor som rör lagstiftningen om insolvens, makars förmögenhetsförhållande, arv och social trygghet.
- Frågor som rör utomobligatoriska fordringar (särskilt om de grundas på olagliga handlingar), såvida de inte omfattas av ett avtal mellan parterna eller betalningsskyldighet har medgetts, eller om de avser fastställda skulder som uppstått på grund av gemensamt ägande av egendom.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Det finns ingen övre beloppsgräns för det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande eller det nationella skuldindrivningsförfarandet.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Användningen av det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande är frivilligt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Om domen är tänkt att verkställas i ett land utanför EU är svaret på frågan huruvida förfarandet för att utfärda ett betalningsföreläggande kan tillämpas, och i så fall huruvida det europeiska betalningsföreläggandet kan verkställas, beroende av det landets nationella lagstiftning. I många fall krävs en exekutionstitel (exekvatur).

1.2 Behörig myndighet

I Nederländerna har distriktsdomstolen i Haag utsetts till behörig domstol när det gäller handläggningen av ansökningar om ett europeiskt betalningsföreläggande. Nederländerna har valt att endast godkänna formulär som fyllts i på nederländska. Den domstol som handlägger ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande tar ut en avgift. För mer information om aktuella avgiftstaxor, se <http://www.rechtspraak.nl/>.

1.3 Formella krav på ansökan

Det europeiska betalningsföreläggandet måste utfärdas så snabbt som möjligt och i alla händelser senast 30 dagar efter det att ansökan lämnades in.

En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in genom att fylla i [standardformulär A \(https://e-justice.europa.eu\)](https://e-justice.europa.eu). Nederländerna har valt att endast godkänna formulär som fyllts i på nederländska.

Ansökningsformuläret får lämnas in i pappersform eller med hjälp något annat kommunikationsmedel som domstolen godtar.

Enligt artikel 7.2 i förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ska följande anges i ansökan:

- a) Namn på och adress till parterna samt den domstol till vilken ansökan lämnas in.
- b) Fordrans belopp.
- c) Räntesats om ränta yrkas på fordran, och den tidsperiod för vilken ränta yrkas.
- d) Grunden för talan, inbegripet en redogörelse för de omständigheter som åberopas till grund för fordran.
- e) En beskrivning av den bevisning som bestyrker fordran.
- f) Grunden för domstolens behörighet.
- g) Fallets gränsöverskridande karaktär.

I ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande måste sökanden intyga att de uppgifter som har lämnats i formulär A är sanningsenliga och har lämnats i god tro. Det europeiska betalningsföreläggandet utfärdas uteslutande grundat på de uppgifter som sökanden har lämnat, och uppgifterna kontrolleras inte av domstolen.

Det europeiska betalningsföreläggandet delges svaranden genom ett rekommenderat brev med mottagningsbevis eller överlämnas av ett exekutionsbiträde. Om mottagningsbeviset skickas tillbaka till domstolens kansli kan domstolen fastställa att betalningsföreläggandet kan förklaras preliminärt verkställbart. Om betalningsföreläggandet ska delges genom att överlämnas av ett exekutionsbiträde anlitar domstolen ett exekutionsbiträde för detta.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ja, användningen av standardformulär är obligatoriskt vid ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande. Formulären kan laddas ned på <https://e-justice.europa.eu>.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej. Sökanden behöver inte företrädas av en advokat inom ramen för ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande, och parterna behöver inte inställa sig vid domstolen. När det gäller det nationella skuldindrivningsförfarandet i Nederländerna är svaret på frågan om det är obligatoriskt att företrädas av en advokat beroende av förfarandets natur och storleken på fordran. Se även faktabladerna "Småmål" och "Gå till domstol".

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Vid ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande måste grunden för fordran, tillsammans med en beskrivning av den bevisning som anförs för att styrka fordran, anges i formulär A. En mer detaljerad beskrivning krävs emellertid inte.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

I princip är det inte nödvändigt att styrka fordran ytterligare inom ramen för ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande. Den tillgängliga bevisningen ska anges i formulär A.

1.4 Avvisning

Ansökan avvisas om den inte uppfyller de uppställda kraven. Om en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande endast uppfyller vissa av de uppställda villkoren ges sökanden möjlighet att komplettera eller rätta ansökan. Sökanden kan även välja att godta de ändringar som domstolen föreslår. Om sökanden underlåter att svara inom den frist som domstolen fastställt eller vägrar att godta domstolens förslag avvisas ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande i dess helhet. Det går inte att överklaga ett beslut om avvisning. Sökanden kan dock fortfarande göra sin fordran gällande genom att lämna in en ny ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande eller använda sig av något annat förfarande enligt en medlemsstats nationella lagstiftning.

1.5 Överklagande

Ett beslut om en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande kan inte överklagas. Svaranden kan emellertid begära omprövning av beslutet. För mer information, se punkt 1.8. Om ett nationellt nederländskt förfarande tillämpas kan ett beslut i princip överklagas.

1.6 Bestridande

Svaranden får lämna in ett bestridande inom 30 dagar från det att betalningsföreläggandet delgavs eller överlämnades. Svaranden måste lämna in bestridandet via formulär F (<https://e-justice.europa.eu>) och behöver bara bestrida fordran. Ingen ytterligare dokumentering krävs.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden lämnar in ett bestridande i tid (inom 30 dagar) med hjälp av standardformulär F avslutas det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande. Förfarandet fortsätter sedan i form av ett ordinarie materiellt förfarande, om inte sökanden motsätter sig övergången till ett ordinarie civilrättsligt förfarande i ett tillägg till ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande. Sökanden kan även göra detta i ett senare skede, men innan betalningsföreläggandet utfärdas (artikel 7.4 i förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande).

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om svaranden underlåter att lämna in ett bestridande inom den angivna fristen på 30 dagar, använder sig domstolen av formulär G för att på eget initiativ förklara det europeiska betalningsföreläggandet verkställbart och översänder det verkställbara europeiska betalningsföreläggandet till sökanden. Ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart är verkställbart i varje medlemsstat utan att en verkställbarhetsförklaring behövs. Genom artikel 9 i lagen om genomförande av förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ges svaranden möjlighet att begära omprövning av beslutet (se även punkt 1.8.2).

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande regleras av den nationella lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten, om inte annat föreskrivs i förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. En kopia av ett europeiskt betalningsföreläggande, i den lydelse som förklarats verkställbar av ursprungsdomstolen, måste överlämnas till domstolen eller verkställighetsorganet. Handlingen måste uppfylla de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet. En översättning till nederländska av det europeiska betalningsföreläggandet ska också överlämnas.

I verkställighetsfasen får verkställighet endast vägras på svarandens ansökan. Verkställighet får vägras om det europeiska betalningsföreläggandet är oförenligt med ett beslut eller föreläggande som tidigare meddelats i en medlemsstat eller i ett tredjeland. Detta tidigare beslut (eller föreläggande) måste avse samma sak och uppfylla de nödvändiga villkoren för erkännande i verkställighetsmedlemsstaten, och den omständighet som gör besluten oförenliga får inte ha kunnat åberopas som en invändning under domstolsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten.

Verkställighet ska vägras även om svaranden redan har erlagt det angivna beloppet i det europeiska betalningsföreläggandet. Det europeiska betalningsföreläggandet får inte under några omständigheter omprövas i sak av domstolen.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Det europeiska betalningsföreläggandet är slutligt, om inte svaranden ansöker om förnyad prövning.

Denna möjlighet föreskrivs i artikel 9 i lagen om genomförande av förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. Det innebär att under vissa omständigheter får svaranden ansöka hos domstolen i ursprungsmedlemsstaten om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet även efter det att fristen på 30 dagar för att lämna in ett bestridande har löpt ut. Ansökan måste lämnas in inom fyra veckor från det att betalningsföreläggandet meddelades svaranden, från det att de exceptionella omständigheter som förhindrade svaranden att lämna in ett bestridande har upphört eller från det att svaranden blev medveten om att det europeiska betalningsföreläggandet utfärdades på felaktiga grunder.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 12/09/2018

Betalningsförelägganden - Österrike

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [de](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

1.1 Användningsområde

I den österrikiska civilprocesslagen finns ett förenklat förfarande för betalningsförelägganden (*Mahnverfahren*), som har visat sig fungera väl i praktiken. De flesta betalningsförelägganden handläggs i Österrike elektroniskt med hjälp av kommunikationssystemet *elektronischer Rechtsverkehr*, vilket förkortar och förenklar förfarandet avsevärt.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Tillämpningsområdet för betalningsförelägganden begränsas till betalningskrav. Vissa betalningskrav som handläggs enligt bestämmelserna om frivillig rättsvård (*Außerstreitverfahren*) omfattas dock inte av förfarandet för betalningsföreläggande. Betalningsföreläggandet är inte förenligt med den princip som gäller för sådana ärenden, där domstolen på eget initiativ och utan att parterna ansöker om det ska klargöra alla omständigheter av betydelse för ärendets avgörande. Inte heller socialrättsliga ärenden eller mål som rör checkar och växlar kan handläggas enligt förfarandet för betalningsföreläggande, eftersom särskilda förfaranden gäller för sådana fall.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Taket för betalningsförelägganden uppgår sedan den 1 juli 2009 till 75 000 euro. Krav som överstiger denna summa ska tas upp inom ramen för en förberedande inlägga till ett ordinarie civilmål.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Betalningsföreläggandet är obligatoriskt i Österrike för krav på upp till det angivna taket.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Betalningsföreläggande kan inte användas om svaranden är bosatt eller stadigvarande vistas utomlands eller har sitt säte i utlandet. I sådana fall ska anspråket göras gällande inom ramen för det ordinarie civilmålsförfarandet. På grundval av stämningen kommer domstolen antingen att uppmana svaranden att inom en frist på fyra veckor ge in ett svaromål eller fastställa en tidpunkt för förhandling i målet.

För verkställande av betalningskrav gentemot svarande med hemvist i en annan medlemsstat står frivilligt det europeiska betalningsföreläggandet till förfogande.

1.2 Behörig myndighet

Om betalningsanspråket gäller ett belopp på upp till 15 000 euro (sedan den 1 januari 2013) ska talan väckas vid en distriktsdomstol (*Bezirksgericht*). Krav på mellan 15 000 euro och 75 000 euro ska i princip tas upp i förstainstansrätten (*Gerichtshöfen erster Instanz*) såvida de inte undantagsvis faller under distriktsdomstolarnas särskilda behörighet.

Behörigheten i nationella förfaranden om betalningsföreläggande omfattas av de allmänna bestämmelserna, och det finns således inga särskilda behörighetsregler i fråga om betalningsföreläggande. Upplysningar om behörighetsreglerna i Österrike finner du under rubriken "Domstolarnas behörighet". Information om vilken domstol som är behörig för ett specifikt civilmål finner du på österrikiska justitieministeriets webbplats (<http://www.justiz.gv.at/>) genom att klicka på "eGovernment" och sedan "Gerichtssuche".

Wiens distriktsdomstol för handelsrättsliga mål (*Bezirksgericht für Handelssachen Wien*) har ensam behörighet att ta upp europeiska betalningsförelägganden.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ansökningar om betalningsföreläggande ska ges in i standardiserad form. I Österrike används olika formulär för betalningsföreläggande, beroende på om det är fråga om ett ordinarie betalningsföreläggande, ett arbetsrättsligt betalningsföreläggande eller ett europeiskt betalningsföreläggande. Formulären kan laddas ned från österrikiska justitieministeriets webbplats (<http://www.justiz.gv.at/>) under "Bürgerservice" eller fyllas i online.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Om anspråket gäller ett belopp på över 5 000 euro ska kändaren vara företrädd av en advokat när ansökan ges in. Detta gäller inte mål som oavsett tvisteföremålets värde faller under distriktsdomstolarnas behörighet. I detta fall är skyldigheten att anlita advokat relativt (*relative Anwaltpflicht*), dvs. parterna har rätt att föra sin egen talan, men om vederbörande vill att någon ska företräda honom eller henne, måste detta uppdrag utföras av en advokat.

Vid europeiska betalningsförelägganden finns det inte någon skyldighet att anlita advokat.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Kraven på vad en ansökan om betalningsföreläggande ska innehålla skiljer sig i princip inte från vad som gäller för stämningsansökningar i ordinarie förfaranden. Vid ansökningar om betalningsföreläggande behöver kändaren emellertid inte ange

vilken rättsregel han eller hon grundar sitt anspråk på. De omständigheter som åberopas till stöd för kravet måste dock vara tillräckligt detaljerat beskrivna för att kravet ska kunna individualiseras, så att domstolen kan sluta sig till vad käranden yrkar (ansökan måste vara följdriktig).

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

I Österrike ställs i princip inga krav på bevisning i förfaranden om betalningsföreläggande. Framläggande av skriftlig bevisning för det relevanta kravet är således inte en förutsättning för att ge in en ansökan om betalningsföreläggande. Om käranden försöker utverka ett beslut om betalningsföreläggande genom oriktiga eller ofullständiga uppgifter i ansökan, kan han eller hon straffas med böter enligt en straffbestämmelse i den österrikiska civilprocesslagen.

1.4 Avvisning

Domstolen gör endast en summarisk prövning av ansökan. Den kontrollerar inte omständigheterna i sak, utan enbart om det finns grund för yrkandet i rättsligt hänseende (ansökans följdriktighet). Om ansökan uppfyller kraven i fråga om form och innehåll (det vill säga om den innehåller ett bestämt yrkande, en beskrivning av de påstådda faktiska omständigheter som yrkandet kan härledas ur, en redogörelse för den bevisning som åberopas och uppgifter som kan ligga till grund för att fastställa behörig domstol samt om anspråket är tillräckligt individualiserat), utfärdar domstolen ett betalningsföreläggande. I den österrikiska civilprocesslagen föreskrivs ingen möjlighet till formell avvisning av en ansökan om betalningsföreläggande. Om domstolen kommer fram till att förutsättningarna för att utfärda ett betalningsföreläggande inte är uppfyllda avvisar den inte ansökan, utan inleder på eget initiativ ett ordinarie tvistemålsförfarande. Om det endast är vissa formkrav som inte är uppfyllda kan domstolen inleda ett rättelseförfarande, varigenom käranden uppmanas att korrigera bristerna i fråga.

1.5 Överklagande

Eftersom den österrikiska civilprocesslagen inte anger någon möjlighet att avvisa en ansökan om betalningsföreläggande, utan domstolen automatiskt beslutar att ansökan ska prövas enligt det ordinarie tvistemålsförfarandet, blir frågan om överklagande irrelevant.

1.6 Bestridande

Fristen för att bestrida ett beslut om betalningsföreläggande är fyra veckor och börjar löpa samma dag som betalningsföreläggandet delges svaranden. Den kan förkortas eller förlängas av domstolen.

Bestridanden av ett betalningsföreläggande som utfärdats av en allmän domstol i första instans (vid krav som gäller 15 000 till 75 000 euro) ska uppfylla samma innehållsmässiga krav som ett svaromål. Ett bestridande ska således innehålla ett bestämt yrkande samt de sakförhållanden och omständigheter som svaranden grundar sitt bestridande på. Det ska också omfatta den bevisning som svaranden åberopar till stöd för sina påståenden. I förfarandet inför allmän domstol i första instans måste den som bestrider ett betalningsföreläggande företrädas av en advokat.

I förfaranden inför en distriktsdomstol (vid ett krav på högst 15 000 euro, eller 75 000 euro om domstolen har särskild behörighet) är det inte obligatoriskt för den som vill bestrida ett betalningsföreläggande att företrädas av en advokat. Det är tillräckligt att svaranden i en undertecknad inlägga meddelar den domstol som har utfärdat betalningsföreläggandet att han eller hon vill bestrida betalningsföreläggandet. Svaranden behöver inte, som i förfarandet vid allmän domstol i första instans, motivera sitt bestridande. Svaranden kan också framföra sitt bestridande muntligen vid den domstol som har utfärdat betalningsföreläggandet eller vid distriktsdomstolen på den plats där han eller hon är bosatt.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden ger in ett bestridande inom den fastställda fristen, sätts betalningsföreläggandet ur spel och domstolen övergår automatiskt till det ordinarie tvistemålsförfarandet. Därefter blir innehållet i stämningen och invändningarna mot denna föremål för förhandling i domstolen.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

I Österrike handläggs frågor om betalningsföreläggande endast i ett steg (en instans). Om den svarande inte bestrider betalningsföreläggandet eller inte gör detta i tid verkställs betalningsföreläggandet utan att käranden behöver vidta några ytterligare åtgärder. I lagen föreskrivs inte någon förnyad prövning (i andra instans).

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Domstolen bekräftar på eget initiativ att betalningsföreläggandet kan verkställas. Med stöd av en verkställbar kopia av betalningsföreläggandet kan käranden inleda verkställighetsförfarandet mot svaranden.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

I Österrike är enda sättet att angripa ett betalningsföreläggande att ge in ett bestridande. Svaranden har ingen annan möjlighet till förnyad prövning än denna. Beslutet om rättegångskostnader i förfarandet om betalningsföreläggande kan bestridas av såväl kändaren som svaranden inom 14 dagar från delgivningen (*Kostenrekurs*). Svaranden kan när som helst åberopa allvarliga brister i delgivningen av handlingen genom att ge in en ansökan om upphävande av bekräftelsen av verkställbarhet. Om svaranden på grund av oundvikliga och oförutsebara omständigheter har förhindrats att ge in ett bestridande i rätt tid kan han eller hon inom 14 dagar från hindrets undanröjande ansöka om återställande av försutten tid.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 02/06/2018

Betalningsförelägganden - Polen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Domstolen utfärdar ett betalningsföreläggande om sökanden gör gällande en penningfordran eller fullgörandet av någon annan förpliktelse.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Ett betalningsföreläggande får utfärdas oavsett fordrans belopp.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är frivilligt. Domstolen utfärdar ett betalningsföreläggande efter en skriftlig ansökan från sökanden.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Förfarandet för att utfärda ett betalningsföreläggande kan inte inledas om betalningsföreläggandet inte kan delges svaranden i Polen.

1.2 Behörig myndighet

Behörigheten att utfärda betalningsförelägganden ligger hos distriktsdomstolarna (*rejonowy*) och de regionala domstolarna (*okręgowy*).

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Inget standardformulär används.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Det är inte obligatoriskt att företrädas av en advokat (*przymus adwokacki*) under ett förfarande om utfärdande av ett betalningsföreläggande.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

I ansökan bör fordran specificeras och de faktiska omständigheter som ligger till grund för fordran anges.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

De omständigheter som ligger till grund för fordran måste styrkas genom att bifoga följande handlingar till ansökan:

- a) En officiell handling.
- b) En faktura som godtagits av gäldenären.
- c) En betalningsanmodan som riktats till gäldenären och en skuldförbindelse från gäldenären.
- d) En betalningsanmodan som har godtagits av gäldenären, skickats tillbaka av banken och inte betalats på grund av att det saknats medel på bankkontot.

Domstolen utfärdar även ett betalningsföreläggande mot gäldenären på grundval av ett undertecknat skuldebrev, check, fullmakt eller skuldsedel, om det inte råder något tvivel om dess äkthet och innehåll.

1.4 Avvisning

Domstolen avvisar ansökan

1. om ett rättsligt förfarande inte är tillåtet,
2. om det pågår ett mål om samma sak mellan samma parter, eller om ett sådant mål redan har avgjorts,
3. om en av parterna saknar rättskapacitet eller om sökanden saknar rättslig handlingsförmåga och inte företräds av ett lagstadgat ombud, eller om de styrande organen i sökandens organisatoriska enhet är sammansatta på ett sådant sätt att det är omöjligt att agera.

1.5 Överklagande

Se punkt 1.6.

1.6 Bestridande

Ett skriftligt bestridande ska lämnas in till den domstol som utfärdade betalningsföreläggandet. I bestridandet bör svaranden ange huruvida denne bestrider föreläggandet i dess helhet eller endast vissa delar av det och framställa sina yrkanden, vilka måste ha inkommit innan saken i målet prövas. I annat fall går rätten att framställa dem förlorad. Svaranden bör även ange de faktiska omständigheter och den bevisning som åberopas. Domstolen bortser från påståenden och bevisning som lämnats för sent, om

inte svaranden visar att han eller hon utan egen förskyllan har varit förhindrad att bestrida fordran i tid och att prövningen av påståenden och bevisning som lämnats för sent inte kommer att fördröja handläggningen av ärendet eller att det finns andra exceptionella omständigheter som bör beaktas.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om ett bestridande har lämnats in på korrekt sätt fastställer domaren ett datum för förhandlingen och förordnar att bestridandet ska delges sökanden.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Så snart ett betalningsföreläggande har utfärdats betraktas det som ett föreläggande om bevarande av tillgångar (*tytuł zabezpieczenia*) och kan verkställas utan att det behöver förklaras verkställbart.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Efter att tidsfristen för att lämna in ett bestridande har löpt ut blir betalningsföreläggandet verkställbart utan att ytterligare åtgärder behöver vidtas.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Ett betalningsföreläggande som utfärdats enligt förfarandet för att utfärda betalningsförelägganden kan inte överklagas.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 20/05/2019

Betalningsförelägganden - Portugal

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet tillämpas när en part önskar att en annan part ska föreläggas att uppfylla en ekonomisk avtalsskyldighet som uppgår till högst 15 000,00 euro, eller skyldigheter som härrör från handelstransaktioner, oavsett värde.

Inom ramen för detta förfarande avses med handelstransaktioner: transaktioner mellan företag eller mellan företag och offentliga myndigheter som leder till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster mot ersättning – artikel 3 b i [lagdekret nr 62/2013](#) av den 10 maj 2013, som införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU med portugisisk rätt.

I fråga om handelstransaktioner omfattar förfarandet inte "avtal som ingåtts med konsumenter", "ränta på andra betalningar som inte gjordes som ersättning för handelstransaktioner" eller "betalningar som gjorts inom ramen för civilrättsligt skadeståndsansvar, inklusive försäkringsbolags betalningar" (artikel 2.2 i samma lagdekret).

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Som framgår av svaret på föregående fråga kan, enligt de portugisiska bestämmelserna om betalningsföreläggande, krav till följd av ekonomiska avtalsskyldigheter prövas så länge de inte överstiger 15 000,00 euro.

Som redan angetts finns det emellertid ingen övre gräns för handelstransaktioner.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är valfritt, dvs. en fordringsägare är inte skyldig att tillämpa förfarandet.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Bestämmelserna om förfarandet för betalningsföreläggande utesluter inte fall där gäldenären bor utanför Portugal.

1.2 Behörig myndighet

Ansökningar om betalningsföreläggande kan inges i pappersform eller i elektronisk form var som helst i landet, vid den distriktsdomstol som är behörig att ta emot ansökningarna. Domstolarna vidarebefordrar i dessa fall ansökningarna elektroniskt till det nationella kontoret för betalningsförelägganden [Balcão Nacional de Injunções].

Advokater och juridiska ombud måste inge ansökningar om betalningsförelägganden elektroniskt och kan göra detta var som helst i landet. De behöver inte personligen bege sig till en notarie eller domstol för att inge dem (se artikel 19.1 i de bestämmelser som har fogats till [lagdekret nr 269/98 av den 1 september 1998](#), i dess ändrade lydelse enligt lagdekret nr 34/2008 av den 26 februari 2008).

Tack vare inrättandet av det nationella kontoret för betalningsförelägganden kan användare nu elektroniskt spåra hur handläggningen av en ansökan om betalningsförelägganden fortskrider. Advokater och juridiska ombud kan få åtkomst till det elektroniska formuläret via <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>. En exekutionstitel kan sedan skapas elektroniskt för den aktuella ansökan om betalningsföreläggande. Sökanden kan få åtkomst till formuläret via justitieministeriets webbplats.

Varje exekutionstitel tilldelas ett unikt referensnummer. På så sätt kan sökanden och alla myndigheter som de lämnar ut referensnumret till kontrollera exekutionstiteln.

Förfarandet regleras av särskilda bestämmelser i relevant lag, och på de områden som inte omfattas av dessa bestämmelser av de allmänna reglerna om rättslig behörighet.

För att uppfylla kravet i artikel 8.4 i bilagan till lagdekret nr 269/98 av den 1 september 1998 inrättades centralmyndigheten Nationella kontoret för betalningsförelägganden genom genomförandeförordningen nr 220-A/2008 av den 4 mars 2008. Kontoret gavs exklusiv behörighet att handlägga ansökningar om betalningsförelägganden i hela landet.

1.3 Formella krav på ansökan

Enligt artikel 10 i ovannämnda lagdekret nr 269/98 ska en fordringsägare i en ansökan om betalningsföreläggande

- a) ange inskrivningsenheten vid den domstol som ansökan riktas till,
- b) ange parterna,
- c) ange den plats där delgivningen ska ske, med uppgift om huruvida detta är den "hemvist" som skriftligen avtalats,

- d) ange de faktiska omständigheter som fordran grundas på,
- e) formulera själva fordran, och ange vad som är huvudfordran, upplupen ränta och andra belopp för vilka betalning yrkas,
- f) bekräfta att domstolsavgifterna har betalats,
- g) i förekommande fall ange att fordran avser sådana "handelstransaktioner" som omfattas av lagen om särskilda bestämmelser för sena betalningar vid handelstransaktioner (lagdekret nr 32/2003 av den 17 februari 2003),
- h) ange sin hemvist,
- i) ange sin e-postadress, om han eller hon vill underrättas på det sättet,
- j) ange om han eller hon vill att ärendet ska övergå till en fastställelsetalan om delgivning inte kunde genomföras,
- k) ange vilken domstol som är behörig att pröva handlingarna, om ärendet övergår till en fastställelsetalan,
- l) ange om han eller hon vill att delgivningen ska göras av en förrättningsman eller ett juridiskt ombud, och i så fall ange den personens namn och företagsadress,
- m) underteckna ansökan.

I genomförandeförordning nr 220-A/2008 av den 4 mars 2008 anges följande beträffande olika sätt att inge eller vidarebefordra ansökningar om betalningsförelägganden:

1. Medium:

- a) Datafil i xml-format med specifikationer publicerade på [Citiusportalen](#).
- b) I [pappersform](#), via den blankett som godkänts genom genomförandeförordning nr 808/2005 av den 9 september 2005.
- c) I elektronisk form.

2. Leveransmetod:

2.1 På en datafil

- a) Via internet för användare av Citiussystemet (gäller för närvarande endast advokater och juridiska ombud).
- b) Personligen på det nationella kontoret för betalningsförelägganden, på ett lämpligt fysiskt medium (floppy-disk, cd-rom, USB-minne). Detta gäller endast för ansökningar som inges i distriktet Porto, i enlighet med artikel 8 i lagdekret nr 269/98 av den 1 september 1998, och endast om sökandena inte företräds av advokater eller juridiska ombud.
- c) Personligen vid behörigt domstolskansli, i enlighet med artikel 8 i de bestämmelser som bifogats lagdekret nr 269/98 av den 1 september 1998. Endast sökande som inte företräds av advokater eller juridisk ombud får inge ansökningar om betalningsförelägganden vid dessa domstolars kanslier.

2.2 På papper och levererad personligen

Till de behöriga domstolarnas kanslier, i enlighet med artikel 8 i de bestämmelser som bifogats lagdekret nr 269/98 av den 1 september 1998.

2.3 Via ett elektroniskt formulär

På internet (<http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>) för användare av Citiussystemet (gäller för närvarande endast advokater och juridiska ombud).

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ett godkänt ansökningsformulär för betalningsförelägganden enligt justitieministeriets genomförandeförordning måste användas. Formuläret kan laddas ned elektroniskt i två standardformat via portalen Citius.

På begäran kan standardformuläret även fås från de domstolskanslier som är behöriga att ta emot ansökningar om betalningsförelägganden.

Advokater och juridiska ombud kan få åtkomst till det elektroniska formuläret på <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej, man behöver inte företrädas av en advokat i detta förfarande, men det finns inget som hindrar fordringsägarna från att anlita ett juridiskt ombud om de så önskar.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

I lagbestämmelserna om betalningsförelägganden anges bara att fordringsägaren kortfattat ska redogöra för de faktiska omständigheter som ligger till grund för fordran.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Det är inte obligatoriskt att anföra skriftliga bevis till stöd för sin fordran.

1.4 Avvisning

En ansökan får endast avvisas om

a) ansökan inte riktas till en behörig domstols kansli eller fordringsägaren inte har angett vilken domstol som är behörig att pröva handlingarna, om dessa ska vidarebefordras,

b) parterna, fordringsägarens hemvist eller den plats där delgivningen av gäldenären ska ske inte anges i ansökan,

c) ansökan inte har undertecknats, med undantag av om ansökan ingavs i elektronisk form,

d) ansökan inte är avfattad på portugisiska,

e) ansökan inte följer den standardmall som godkänts genom justitieministeriets genomförandeförordning,

f) det inte framgår att domstolsavgifterna har betalats,

g) det yrkade beloppet överstiger 15 000,00 euro och det inte finns något som tyder på att det handlar om en handelstransaktion i den mening som avses i svaret på fråga 1.1,

h) begäran inte motsvarar det belopp eller syfte som är tillåtet enligt förfarandet.

Det görs ingen preliminär bedömning av begäran, eftersom ansökan enligt detta förfarande inte inges till en rättslig myndighet, dvs. en domstol i ordets rätta mening, utan endast behandlas av en rättstjänsteman.

1.5 Överklagande

Ett överklagande av beslutet att avvisa en ansökan kan ges in till domaren eller, om domstolen har fler än en domare, den tjänstgörande domaren.

1.6 Bestridande

Om en begäran om betalningsföreläggande beviljas har svaranden 15 dagar (räknat från dagen för delgivningen) på sig att bestrida fordran.

Bestridandet måste ges in i två kopior.

Om det finns fler än en fordringsägare måste svaranden inkomma med lika många kopior av sitt bestridande som det finns fordringsägare i separata hushåll, såvida dessa inte företräds av samma juridiska ombud.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden bestrider fordran i tid utfärdas ingen verkställbarhetsförklaring, dvs. den begärda exekutionstiteln utfärdas inte.

Ärendet behandlas då automatiskt som en fastställestan.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om svaranden efter att ha delgetts föreläggandet inte bestrider detta anger notarien följande på ansökan om betalningsföreläggande: "Denna handling är verkställbar" (artikel 14.1 i de bestämmelser som har bifogats lagdekret nr 269/98). Detta innebär att handlingen kan ligga till grund för indrivning av fordran via domstol.

Enda undantaget från denna regel är om begäran inte motsvarar det belopp eller syfte som föreskrivs i förfarandet. I så fall utfärdar notarien inte någon verkställbarhetsförklaring.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Förklaringen från notarien om att utslaget är verkställbart är inte beroende av något särskilt initiativ från fordringsägarens sida, utan sker automatiskt när det är uppenbart att delgivning har skett och inget bestridande har inkommit under förfarandet.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Detta utslag (verkställbarhetsförklaringen) kan inte överklagas.

Det är dock viktigt att tänka på att en verkställbarhetsförklaring inte är någon rättslig handling, dvs. ett domstolsingripande för att lösa en privaträttslig tvist, utan endast en handling som resulterar i ett utomrättsligt dokument.

Ytterligare information

- [Justitieministeriet](#)
- [Generaldirektoratet för rättspolitiska frågor](#)
- [Citiusportalen](#)
- [Officiella tidningen](#)
- [Databasen för rättsliga dokument](#)

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 30/04/2018

Betalningsförelägganden - Rumänien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Förfarandet för att utfärda betalningsförelägganden anges i artiklarna 1013–1024 i den nya civilprocesslag som trädde i kraft den 15 februari 2013.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet för att utfärda betalningsförelägganden kan tillämpas på obestridda, fastställda och betalningsbara fordringar som motsvarar en förpliktelse att betala ett bestämt penningbelopp enligt ett civilrättsligt avtal, inbegripet avtal som ingåtts mellan yrkesutövare och en upphandlande myndighet, fastställda i en handling eller enligt en stadgebestämmelse, en förordning eller annan handling, som erkänts av parterna genom en namnunderskrift eller med andra tillåtna metoder enligt lagstiftningen. Tillämpningsområdet omfattar inte fordringar från en samling borgenärer inom ramen för ett insolvensförfarande.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet för betalningsföreläggande är frivilligt, och den som är intresserad kan lämna in en ansökan till domstolen i enlighet med de allmänna bestämmelserna.

Förfarandet för betalningsföreläggande är ett särskilt förfarande som är mycket enklare än det förfarande som föreskrivs i den allmänna lagstiftningen och gör det möjligt för borgenären att få en exekutionstitel på andra villkor än dem som anges i civilprocesslagen.

Om gäldenärens motfordran är motiverad kan domstolen dessutom vägra att fullgöra borgenärens fordran i ett beslut som inte kan överklagas.

Borgenären kan väcka talan i enlighet med allmänt tillämplig lagstiftning om domstolen avvisar ansökan om betalningsföreläggande, om domstolen utfärdar ett betalningsföreläggande för en del av fordran (då en talan kan väckas enligt den allmänt tillämpliga lagstiftningen för att förplikta gäldenären att betala den återstående fordran) och om betalningsföreläggandet upphävdes.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ja. I den nya civilprocesslagen görs ingen skillnad beroende på var svaranden har hemvist. Betalningsföreläggandet gäller oavsett om svaranden bor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

1.2 Behörig myndighet

Ansökan om betalningsföreläggande måste lämnas in till den domstol som är behörig att pröva saken i målet i första instans. När det gäller betalningsföreläggande kontrollerar domaren på eget initiativ om domstolen är behörig.

Styrs detta förfarande av de allmänna reglerna om domstols behörighet (i så fall kan en länk till faktabladet om behörighet anges) eller bygger det på andra principer?

Behörigheten att pröva ansökningar om betalningsföreläggande fastställs i enlighet med de allmänna reglerna om domstolars behörighet.

Fordringar vars värde uppgår till högst 200 000 rumänska leu omfattas av distriktsdomstolarnas behörighet. Fordringar vars värde överstiger 200 000 rumänska leu omfattas av tribunalernas behörighet.

Behörighetsreglerna vid särskilda förfaranden för betalningsföreläggande kompletteras av de allmänna behörighetsregler som grundas på värde.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det finns inte några standardformulär. Borgenären (sökanden) måste emellertid uppfylla vissa formella minimikrav i samband med fordran. Ansökan måste bl.a. innehålla borgenärens namn och adress eller, i förekommande fall, benämning och säte, gäldenärens namn och hemvist om gäldenären är en fysisk person, och gäldenärens benämning och säte om gäldenären är en juridisk person och, i förekommande fall, registreringsnummer i handelsregistret eller företagsregistret, skattenummer och bankkontonummer, de belopp som fordran avser, förfallodag och andra uppgifter som behövs för att fastställa fordran.

Samtidigt ska avtalet eller någon annan handling bifogas fordran för att visa vilket belopp som ska betalas, och som bevis på att betalningsföreläggandet har delgetts gäldenären. Borgenären ska delge gäldenären betalningsföreläggandet med hjälp av en delgivningsman/exekutionstjänsteman eller genom ett rekommenderat brev, med innehållsdeklaration och mottagningsbevis. Gäldenären är skyldig att betala det belopp som anges i betalningsföreläggandet senast 15 dagar från delgivningen. Betalningsföreläggandet avbryter preskriptionstiden.

Ansökan och bifogade handlingar ska inges i lika många exemplar som det finns parter plus i ett exemplar för domstolen.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Det är inte obligatoriskt att företrädas av advokat, men det rekommenderas.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Det minsta belopp som en fordran kan avse anges i lag. Borgenären (sökanden) måste ange det belopp fordran avser, de faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för fordran och deras referensperiod, förfallodagen och andra uppgifter som behövs för att fastställa fordran.

Om parterna inte har fastställt någon dröjsmålsränta tillämpas den referensränta som den rumänska centralbanken har fastställt. Den referensränta som gäller den första kalenderdagen under betalningsterminen gäller under hela betalningsterminen. Ränta tas ut på fordran enligt följande:

- För avtal mellan näringsidkare, från den dag fordran förföll till betalning.
- För avtal som ingåtts mellan näringsidkare och en upphandlande myndighet utan att gäldenären behöver underrättas om att förfallodagen har passerats: Om en förfallodag angavs i avtalet, dagen efter förfallodagen. Om en förfallodag inte anges i avtalet, 30 dagar efter det att gäldenären mottog fakturan eller, om detta kan ifrågasättas, 30 dagar efter det att gäldenären mottog varor eller tillhandahölls tjänster eller, om betalningsföreläggande delgavs innan varorna/tjänsterna mottogs, när en period på 30 dagar efter mottagandet av varorna/tjänsterna löper ut. Om det enligt lag eller avtalet har fastställts ett förfarande för att godta eller kontrollera leveransen av varorna/tjänsterna, som gör det möjligt att utfärda en försäkran om överensstämmelse för de berörda varorna eller tjänsterna, och gäldenären mottog fakturan eller betalningsföreläggandet på eller före kontrolldatumet, när en period på 30 dagar efter det datumet löper ut.
- I andra fall, från och med den dag gäldenärens betalning förföll eller förklarades ha förfallit enligt lagstiftningen.

Borgenären kan yrka ytterligare ersättning för alla indrivningskostnader som uppkommit på grund av gäldenärens underlåtenhet att fullgöra sina förpliktelser.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ja, avtalet eller någon annan handling som styrker de belopp som har förfallit till betalning bifogas ansökan (faktura, kassakvitto, handskrivet kvitto etc.). Beviset på att betalningsföreläggandet har delgetts ska bifogas fordran. I annat fall avvisas ansökan.

För att kunna fatta ett beslut om en fordran kallar domaren parterna att inställa sig i enlighet med bestämmelserna om brådskande förfaranden. Syftet är att få förklaringar och förtydliganden och att insistera på att gäldenären ska betala det belopp som förfallit till betalning eller göra det möjligt för parterna att enas om betalningsmetod. Kallelsen ska delges berörd part tio dagar före dagen för förhandlingen. En kopia på borgenärens fordran och åtföljande handlingar ska bifogas kallelsen till gäldenären som ett bevis på borgenärens fordran. Gäldenären åläggs att inkomma med en motfordran senast tre dagar före dagen för förhandlingen, och om gäldenären underlåter att inkomma med en motfordran kan domstolen, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet, besluta att detta utgör ett erkännande av borgenärens fordringar. Sökanden underrättas inte om motfordran, men kommer att bli medveten om den när han eller hon ges tillgång till handlingarna i målet.

Om borgenären förklarar att han eller hon har mottagit det förfallna beloppet erkänner domstolen denna omständighet i det slutliga beslut som avslutar ärendet. När borgenären och gäldenären har nått en uppgörelse om betalning erkänner domstolen detta och utfärdar ett snabbt beslut. Beslutet kan inte överklagas och betraktas som en exekutionstitel.

Om domstolen, efter att ha kontrollerat fordran mot inlagorna och parternas förklaringar, finner att borgenärens fordringar är motiverade, utfärdar den ett betalningsföreläggande och anger vilket belopp som ska betalas och när betalningen senast ska ske. Om domstolen, efter att ha prövat bevisningen i målet, finner att endast en del av borgenärens fordringar är motiverade utfärdar den ett betalningsföreläggande endast för den delen, även då med angivande av betalningsfrist. I så fall kan borgenären väcka en vanlig civilrättslig talan och yrka att gäldenären ska förpliktas att betala resten av fordran. Betalningsfristen ska vara minst tio dagar

och högst 30 dagar från delgivningen av föreläggandet. Domaren fastställer inte någon ny betalningsfrist om inte parterna har gått med på detta. Föreläggandet överlämnas till de närvarande parterna eller delges varje part så snart som möjligt, i enlighet med gällande lagstiftning.

Om gäldenären inte bestrider fordran genom en motfordran utfärdas betalningsföreläggandet senast 45 dagar från det att ansökan lämnades in. Denna tidsfrist inbegriper inte den tid som behövs för att delge inlagor och förseningar som orsakats av borgenären, t. ex. förseningar på grund av en ändring eller komplettering av fordran.

1.4 Avvisning

Om gäldenären bestrider fordran prövar domstolen huruvida fordran är motiverad grundat på handlingarna i målet, och på de förklaringar och förtydliganden som parterna lämnat. Om gäldenärens bestridande är motiverat fattar domstolen ett beslut om avvisning av borgenärens ansökan. Om gäldenärens argument beträffande saken i målet innebär att annan bevisning än den befintliga bevisningen måste hanteras, och den berörda bevisningen skulle vara tillåten enligt standardförfarandet, avvisar domstolens borgenärens yrkande om betalningsföreläggande. Borgenären kan därefter väcka en vanlig civilrättslig talan.

1.5 Överklagande

Gäldenären kan väcka talan om ogiltigförklaring av betalningsföreläggandet inom tio dagar från det att föreläggandet överlämnades till eller delgavs honom eller henne. Inom samma tidsfrist får även borgenären väcka talan om ogiltigförklaring av beslut om avvisning av föreläggandet och mot ett betalningsföreläggande som endast avser en del av fordringarna. Yrkandena i en talan om ogiltigförklaring får endast avse underlåtenhet att fullgöra kraven för att utfärda betalningsföreläggandet och, i förekommande fall, skälen till varför förpliktelsen har upphört efter utfärdandet av betalningsföreläggandet. Talan om ogiltigförklaring ska prövas av den domstol som meddelade betalningsföreläggandet. Domstolen fattar sitt beslut med en domarpanel bestående av två domare. En talan om ogiltigförklaring skjuter inte upp verkställigheten. Verkställigheten kan emellertid skjutas upp på gäldenärens begäran, men endast om säkerhet ställs i form av en deposition. Domstolen fastställer storleken på depositionen. Om den behöriga domstolen bifaller talan om ogiltigförklaring i dess helhet eller i vissa delar ogiltigförklarar domstolen, i förekommande fall, föreläggandet i dess helhet eller i vissa delar och meddelar en slutlig dom.

Om borgenären har väckt talan om ogiltigförklaring och behörig domstol har bifallit talan, meddelar domstolen ett slutligt beslut som innebär att betalningsföreläggandet utfärdas.

Beslutet om att ogilla talan kan inte överklagas.

1.6 Bestridande

–

1.7 Effekten av ett bestridande

–

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Betalningsföreläggandet är verkställbart även om det bestrids genom en talan om ogiltigförklaring och får preliminär rättskraft fram till dess att talan om ogiltigförklaring har avgjorts. En talan om ogiltigförklaring skjuter inte upp verkställigheten. Verkställigheten kan emellertid skjutas upp på gäldenärens begäran, men endast om säkerhet ställs i form av en deposition. Domstolen fastställer storleken på depositionen. Betalningsföreläggandet vinner laga kraft om en talan om ogiltigförklaring inte har väckts av gäldenären eller har ogillats. Om den behöriga domstolen bifaller borgenärens talan om ogiltigförklaring meddelar den en slutlig dom som innebär att betalningsföreläggandet utfärdas.

Berörd part får bestrida verkställigheten av betalningsföreläggandet i enlighet med de allmänna bestämmelserna. Till stöd för bestridandet kan parten endast åberopa oegentligheter i samband med verkställighetsförfarandet och sådana skäl till varför förpliktelsen har upphört att gälla som har uppkommit efter det att betalningsföreläggandet utfärdades.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Se svaret på fråga 1.8.1.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller

åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 01/10/2018

Betalningsförelägganden - Slovenien

Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska. Översättningen till [en](#) [si](#) är dock redan färdig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Slovenien erkänner betalningsförelägganden. Förfarandet för betalningsförelägganden regleras av artiklarna 431–441 i civilprocesslagen (*Zakon o pravdnem postopku*, ZPP).

1.1 Användningsområde

Betalningsförelägganden är ett särskilt påskyndat förfarande för att få betalt för en fordran som har förfallit till betalning, där fordran styrks av en handling som har särskilt bevisvärde enligt lag (exekutionstitel). Betalningsförelägganden utfärdas både i inhemska och gränsöverskridande ärenden.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

En talan som ligger till grund för ett betalningsföreläggande får endast omfatta det ekonomiska ansvaret (penningfordran). Endast avtalsrättsligt ansvar eller utomobligatoriskt ansvar som har fastställts nominellt får utgöra grund för en talan. Ett undantag är meddelande om upphörande av avtal om kommersiella fastigheter och påföljande lagertömning, där särskilda regler gäller för betalningsförelägganden. Detta undantag fastställs i artikel 29 i lagen om kommersiella byggnader och fastigheter (*Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih*), där det anges att domstolen på grundval av ett meddelande om upphörande av hyresavtal från hyresvärden ska utfärda ett beslut om att den kommersiella byggnaden eller fastigheten ska tömmas om det framgår av meddelandet eller begäran om upphörande och av hyresavtalet eller den bevisning som avses i föregående artikel att hyresvärden har rätt att avsluta avtalet eller begära att den kommersiella byggnaden eller fastigheten ska tömmas.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Det finns ingen övre gräns för fordringar.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Enligt civilprocesslagen kan domstolen även utfärda ett beslut om betalningsföreläggande på eget initiativ om villkoren för betalningsföreläggande är uppfyllda och trots att käranden i målet inte har ansökt om detta utan har väckt en vanlig talan utan att begära betalningsföreläggande. Om de lagstadgade villkoren är uppfyllda är domstolen alltså skyldig att utfärda betalningsförelägganden och är inte beroende av att käranden väcker talan.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ja.

1.2 Behörig myndighet

I Slovenien fastställs behörigheten för beslut om betalningsförelägganden på samma sätt som andra åtgärder, vilket innebär att det är distriktsdomstolarna (*okrožna sodišča*) och de lokala domstolarna (*okrajna sodišča*) som har materiell behörighet för betalningsförelägganden. Den materiella behörigheten fastställs efter värdet på tvisten (eller målets art, till exempel i handelsrättsliga mål). De lokala domstolarna är behöriga att avgöra förmögenhetstvister när värdet på det som tvisten gäller inte överstiger 20 000 euro. När det gäller tvister vars värde överskrider 20 000 euro är det distriktsdomstolarna som är behöriga. Endast distriktsdomstolarna är behöriga att pröva och avgöra handelsrättsliga mål i första instans. Sådana ärenden är tvister där en av parterna i ett civilrättsligt mål är en juridisk person (ett företag, institution, kollektiv) och även mål där en av parterna är staten eller någon annan gemenskap med lokalt självstyre, till exempel en kommun.

Det är den geografiska behörigheten som avgör vilken av domstolarna med materiell behörighet som får avgöra ett visst mål. Den allmänna regeln för geografisk behörighet är att talan mot en fysisk eller juridisk person endast får väckas vid domstolen inom det område där svaranden är stadigvarande bosatt eller den juridiska personen har sitt säte. Om det gäller ett förfarande mot en utländsk fysisk eller juridisk person är i princip den domstol allmänt geografiskt behörig inom vars domkrets den utländska fysiska personen är bosatt eller den juridiska personen har sin filial. I den slovenska lagstiftningen finns även en regel om särskild geografisk behörighet. Behörigheten bestäms med hänsyn till parterna i och föremålet för tvisten.

För mer information, se svaren i faktabladet om väckande av talan vid domstol.

1.3 Formella krav på ansökan

Följande två villkor gäller för utfärdande av betalningsförelägganden: talan måste avse en penningfordran som har förfallit till betalning och det måste finnas en officiell handling som fordran härrör från. En talan eller ett yrkande om betalningsföreläggande måste innehålla samma uppgifter som alla yrkanden: domstolens namn, parternas namn och stadigvarande eller tillfälliga boplatser, de juridiska företrädarnas eller ombudens namn, ett bestämt yrkande i fråga om huvudsaken samt delyrkanden, de omständigheter som käranden grundar sitt yrkande på, bevisning som styrker dessa omständigheter, belopp som tvisten gäller samt kärandens underskrift. Dessutom måste det officiella dokumentet (i original eller bestyrkt kopia) bifogas talan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

I Slovenien krävs inte att yrkanden om betalningsförelägganden lämnas in på en standardiserad blankett, det finns i själva verket inga sådana blanketter. Yrkandet måste innehålla de lagstadgade uppgifter som anges i punkt 1.3 (obligatoriska uppgifter i en talan).

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Parterna behöver inte företrädas av advokat i förfaranden om betalningsförelägganden. Om en part låter sig företrädas av ett juridiskt ombud vid distriktsdomstolarna måste ombudet vara advokat eller en person som har godkänts i det statliga provet för advokater. I förfaranden som omfattar extraordinära rättsmedel är det dock obligatoriskt att ha advokat.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

I talan måste käranden ange grund för och typ av skuld och lämna bevis som styrker fordran. Även belopp, valuta och förfalldatum måste anges. Om ränta krävs måste även den anges noggrant (räntesats och den period som fordran gäller). Betalningsdatumet för fordran måste framgå av det officiella handlingen.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ja, originalet eller en bestyrkt kopia av den officiella handlingen måste bifogas talan eller yrkandet om betalningsföreläggande. Detta är dock inget krav i handelsrättsliga tvister. Då räcker det att bifoga en kopia av handlingen, som ska bestyrkas av ett auktoriserat organ hos den juridiska personen.

En officiell handling är en handling som inte är en exekutionstitel, men som utgör ett starkt bevis för att fordran existerar. En handling är officiell om den uppfyller kraven i civilprocesslagen eller en annan lag. Enligt civilprocesslagen utgör följande handlingar officiella handlingar: offentliga handlingar, privata handlingar där gäldenärens underskrift har bestyrkts av ett auktoriserat organ, växlar och checker, med invändning och de returnerade fakturorna om dessa krävs för att bevisa fordrans ursprung, utdrag från bestyrkta räkenskapsböcker, fakturor och handlingar som anses utgöra officiella handlingar enligt speciallagar. En utländsk handling som uppfyller villkoren för användning i Slovenien kan också utgöra en officiell handling.

Det finns dock ett undantag. Om en officiell handling inte har lämnats utfärdar domstolen ett betalningsföreläggande mot svaranden om fordran är en penningfordran som har förfallit till betalning och inte överskrider 2 000 euro och grunden för och typen av skuld anges i talan. Bevis som styrker fordran måste också lämnas. Detta undantag gäller inte handelsrättsliga tvister (artikel 494 i civilprocesslagen).

1.4 Avvisning

Yrkanden om betalningsföreläggande som inte uppfyller villkoren (förfallen penningfordran och en officiell handling som bestyrker fordran) avslås av domstolen.

Om domstolen inte avslår yrkandet om betalningsföreläggande fortsätter förfarandet på grundval av en talan.

1.5 Överklagande

Det går inte att överklaga beslut om att avslå yrkanden om betalningsförelägganden. Käranden kan inte heller bestrida beslutet genom att överklaga domen.

Svarandens rättsmedel mot ett betalningsföreläggande är att göra en invändning. Tidsfristen för invändningar är åtta dagar från det att betalningsföreläggandet delgavs svaranden (tre dagar för tvister som rör växlar och checkar). Invändningen måste vara bestyrkt, annars anses den sakna grund. Det går att överklaga domstolsbeslut om invändningar.

Om svaranden bestrider ett betalningsföreläggande endast med avseende på kostnaderna kan avgörandet endast bestridas genom ett överklagande av beslutet.

1.6 Bestridande

Svaranden kan invända mot kärandens yrkande. Invändningen måste motiveras och ska innehålla bestyrkande uppgifter och bevis, annars anses den vara ogrundad (artikel 435.2 i civilprocesslagen). I invändningen måste svaranden därför ange juridiskt relevanta uppgifter, det vill säga uppgifter som visar varför yrkandet bör avslås (om uppgifterna visar sig vara sanna). Uppgifterna måste vara konkreta och specifika.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om domstolen inte avslår svarandens invändning för att den har lämnats in för sent eller är ofullständig och lagstridig eller avfärdar den fortsätter förfarandet enligt talan.

Parterna måste lämna eventuella nya uppgifter eller bevis vid den första huvudförhandlingen. Svaranden kan även inge nya invändningar mot den bestridda delen av betalningsföreläggandet.

I sitt avgörande i huvudfrågan ska domstolen besluta huruvida betalningsföreläggandet ska fortsätta att vara helt eller delvis verkställbart eller om det ska annulleras (artikel 436 i civilprocesslagen).

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Beslutet blir slutligt och verkställbart om inte motparten inger en invändning eller ett överklagande.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Käranden måste uttryckligen begära att domstolen utfärdar en verkställighetsförklaring. Ett domstolsbeslut blir verkställbart om det blir slutligt och om tidsfristen för frivillig efterlevnad av skyldigheterna har löpt ut (första stycket i lagen om verkställighet och säkerhetsåtgärder i fråga om fordringar).

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Om ingen invändning har ingetts mot betalningsföreläggandet eller om invändningen har avslagits blir det slutligt och kan inte längre bestridas genom ett överklagande.

Ett slutligt betalningsföreläggande kan bestridas genom extraordinära rättsmedel.

Länkar

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 03/11/2015

Betalningsförelägganden - Slovakien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Betalningsförelägganden omfattas av det s.k. summariska förfarandet. Detta förfarande regleras i § 265 och följande paragrafer i lag nr 160/2015, civilprocesslagen (*zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok*).

Ett betalningsföreläggande får endast utfärdas om en sökande försöker utöva sin rätt att driva in en penningfordran grundat på faktiska omständigheter som sökanden anfört och som domstolen inte har anledning att betvivla, särskilt om dessa omständigheter har dokumenterats med styrkande handlingar. Ett beslut angående en fordran får fattas genom att ett betalningsföreläggande utfärdas utan att svaranden ges möjlighet att yttra sig och utan att en förhandling hålls. I beslutet åläggs svaranden att betala hela eller en del av beloppet och att ersätta kostnaderna för förfarandet senast 15 dagar efter delgivningen, eller att inom samma tidsfrist bestrida fordran. I ett förfarande för betalningsföreläggande betraktas en förklaring beträffande kostnaderna för förfarandet som ett beslut.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Det är frivilligt att tillämpa förfarandet. Syftet är att hantera ärendet på ett ändamålsenligt och kostnadseffektivt sätt. Utfärdandet av ett betalningsföreläggande är inte beroende av att sökanden uttryckligen har begärt ett sådant. En domstol kan utfärda ett betalningsföreläggande även om sökanden har begärt att domstolen ska avgöra ärendet i form av en dom.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Om ett betalningsföreläggande delges i utlandet i form av ett europeiskt betalningsföreläggande. Ansökan om utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande ska lämnas på formulär A i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

1.2 Behörig myndighet

Distriktsdomstolen är behörig domstol i första instans. Förhandlingen sker vid den domstol som har materiell och territoriell behörighet.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det är inte obligatoriskt att använda ett särskilt formulär. Om sökanden, tillsammans med sin ansökan om att inleda förfarandet, ansöker om ett betalningsföreläggande på ett formulär som har publicerats på det slovakiska justitieministeriets webbplats (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) <http://www.justice.gov.sk/> utfärdar domstolen emellertid, förutsatt att de lagstadgade villkoren för att utfärda ett betalningsföreläggande har uppfyllts och domstolsavgiften betalats, ett betalningsföreläggande inom tio arbetsdagar från den dag villkoren uppfylldes.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Det är inte obligatoriskt att företrädas av en advokat i detta förfarande.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Det rör sig om ett summariskt förfarande som enbart grundar sig på de omständigheter som sökanden åberopar. De omständigheter som ligger till grund för sökandens fordran måste därför vara tillräckligt dokumenterade, och den förpliktelse som ska fullgöras måste vara förenlig med objektiv rätt.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

En fordran måste vara dokumenterad, t.ex. med ett avtal. I alla ärenden måste den bevisning som styrker en fordran bifogas ansökan.

1.4 Avvisning

Om domstolen inte utfärdar ett betalningsföreläggande ska det förfarande som anges i § 168.1 i civilprocesslagen tillämpas, dvs. samma förfarande som i en vanlig tvist.

Om en fordran avser betalning av ett bestämt belopp med stöd av ett konsumentavtal och svaranden är en konsument utfärdar domstolen inte ett betalningsföreläggande om avtalet eller andra avtalshandlingar innehåller oskäliga villkor (§ 299.2 i civilprocesslagen).

1.5 Överklagande

Det rättsmedel som används för att motsätta sig utfärdandet av ett betalningsföreläggande är ett bestridande. Det är endast beslutet om fördelningen av kostnaderna för förfarandet som kan överklagas. Domstolen prövar överklagandet i en summarisk process, dvs. utan förhandling.

1.6 Bestridande

Bestridandet ska lämnas in till den domstol som utfärdade föreläggandet inom 15 dagar från delgivningen. Det måste motiveras. En domstolsavgift tas ut för att lämna in ett bestridande.

1.7 Effekten av ett bestridande

Så snart en svarande inom den föreskrivna fristen har lämnat in ett bestridande tillsammans med relevant motivering upphävs betalningsföreläggandet och domstolen kallar till förhandling.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om tidsfristen för att lämna in ett bestridande löper ut utan att något bestridande inkommit får betalningsföreläggandet full rättsverkan.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Ett betalningsföreläggande måste ges rättsverkan. Det måste vara försett med en stämpel som förklarar att det är giltigt och verkställbart. Den domstol som utfärdade föreläggandet förser det med denna stämpel. Därefter måste en ansökan om verkställighet göras.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Om ett bestridande inte lämnas in inom den föreskrivna fristen för att bestrida ett betalningsföreläggande har föreläggandet samma verkan som en lagakraftvunnen dom. Ett extraordinärt rättsmedel kan tillgripas för att motsätta sig ett verkställbart beslut i den mening som avses i civilprocesslagen, men endast under förutsättning att alla lagstadgade krav är uppfyllda. Möjligheten att tillgripa ett extraordinärt rättsmedel beror på förhållandena och de faktiska omständigheterna i det enskilda fallet.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 14/01/2019

Betalningsförelägganden - Finland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?
 - 1.1 Användningsområde
 - 1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?
 - 1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?
 - 1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?
 - 1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?
 - 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning

- 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

I Finland tillämpas ett förfarande för betalningsföreläggande som är särskilt avsett för indrivning av obestridda fordringar. I sådana fall kan svaranden genom tredsdom åläggas att betala fordringen till käranden.

Talan kan också väckas genom en elektronisk stämningsansökan, som lämnas in på en elektronisk blankett på webbplatsen för det finska rättsväsendet (<https://oikeus.fi/sv/index.html>). För mer information, se faktabladet om automatiserad behandling.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet lämpar sig för alla typer av penningfordringar, som de berörda parterna kan precisera genom ett ömsesidigt avtal.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns inga undre eller övre gränser för fordringens penningvärde.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är frivilligt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

I princip behöver svaranden inte bo i Finland för att förfarandet ska kunna tillämpas. Däremot måste en finsk domstol ha behörighet att behandla målet. Till exempel enligt Bryssel I-förordningen är huvudregeln när det gäller valet av forum att ett skuldärende ska behandlas i en domstol på svarandens hemort.

1.2 Behörig myndighet

I dessa mål är det den allmänna underrätten som är behörig. I Finland kallas dessa domstolar tingsrätter. Huvudregeln är att behörig tingsrätt är tingsrätten på svarandens hemort. För betalningsförelägganden tillämpas de ordinarie reglerna för domstolars behörighet (se domstolarnas behörighet i Finland).

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Stämningsansökan ska vara skriftlig och innehålla följande uppgifter: fordran, (kortfattad) motivering, eventuella krav som avser rättegångskostnader samt kärandens och svarandens kontaktuppgifter. Stämningsansökan ska undertecknas.

Det finns inga blanketter på riksnivå. Vissa tingsrätter har tagit fram blanketter, men det är inte obligatoriskt att använda dem.

Talan kan också väckas genom en elektronisk stämningsansökan, som lämnas in på en elektronisk blankett på webbplatsen för det finska rättsväsendet (<https://oikeus.fi/sv/index.html>).

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Varken käranden eller svaranden måste anlita advokat. Däremot är det alltid tillåtet att anlita advokat.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Grunden för fordran ska beskrivas så att den går att hålla isär från andra fordringar.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Inga bevis behöver läggas fram när det gäller indrivning av en obestridd skuld. Käranden måste lägga fram tillräckliga bevis för sin fordran endast om svaranden bestrider den.

1.4 Avvisning

I praktiken är det ett hinder för en tredskodom om svaranden av välgrundade skäl motsätter sig den fordran som läggs fram i stämningsansökan och fordran därför inte längre är obestridd. Andra situationer som kan komma i fråga är att en stämningsansökan avvisas med motiveringen att tingsrätten i fråga inte är behörig eller att käranden trots uppmaning inte har kompletterat bristerna i stämningsansökan. I princip är det också möjligt att talan avvisas direkt genom en dom om fordran är uppenbart ogrundad, dvs. fordran helt saknar stöd i lag. Domstolen undersöker inte annars om en fordran är giltig.

1.5 Överklagande

Käranden har ingen möjlighet att överklaga, om svaranden inte anser att fordran är obestridd och motsätter sig fordran. Behandlingen av ärendet fortsätter då som ett tvistemål vid tingsrätten. Däremot kan käranden överklaga om talan avvisas eller ogillas på något annat sätt.

1.6 Bestridande

Denna fråga har utformats med tanke på ett sådant system där man först meddelar en tredskodom eller utfärdar ett betalningsföreläggande och först därefter ger svaranden en möjlighet att invända. I Finland skickas kärandens fordran först till svaranden, och därefter meddelas en tredskodom om svaranden inte motsätter sig fordringarna.

Tingsrätten uppmanar svaranden att lägga fram sin sak skriftligen inom en viss tidsfrist. Tidsfristen fastställs av tingsrätten och är i regel 2–3 veckor. I svaret ska svaranden ange om han eller hon motsätter sig fordringarna och motivera varför. Dessutom kan eventuella bevis och krav på ersättning för utlägg inkluderas i svaret. Svaranden ska också uppge sina kontaktuppgifter och underteckna svaromålet.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden motsätter sig talan inom den föreskrivna tidsfristen, är fordran inte längre obestridd och någon tredskodom kan inte meddelas. Behandlingen av ärendet överförs automatiskt till det normala civilprocessförfarandet.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Om svaranden inte bestrider talan inom föreskriven tidsfrist, meddelas en tredskodom i enlighet med kärandens fordran. Domen kan verkställas omedelbart.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Svaranden kan inte överklaga en ensidig dom till hovrätten, men har möjlighet att återvinna den i tingsrätten. Återvinning betyder att ett ärende återförs till den tingsrätt som meddelat tredskodomen för omprövning. Ansökan om återvinning måste lämnas in inom 30 dagar från det datum då svaranden meddelades tredskodomen. Om återvinning inte söks blir tredskodomen bestående.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 08/02/2018

Betalningsförelägganden - Sverige

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- [1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?](#)
 - [1.1 Användningsområde](#)
 - [1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?](#)
 - [1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?](#)
 - [1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?](#)
 - [1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?](#)

- 1.2 Behörig myndighet
 - 1.3 Formella krav på ansökan
 - 1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?
 - 1.3.2 Måste jag företräddas av en advokat?
 - 1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?
 - 1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?
 - 1.4 Avvisning
 - 1.5 Överklagande
 - 1.6 Bestridande
 - 1.7 Effekten av ett bestridande
 - 1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid
 - 1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?
 - 1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?
-

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Ja, i Sverige kan man ansöka om betalningsföreläggande hos Kronofogdemyndigheten. Ansökan skickas till:

Kronofogdens inläsningscentral, Supro, Luleå, FE 7502, 105 81 Stockholm.

På [Kronofogdemyndighetens webbplats](#) finns mer information på svenska, engelska, finska, nordsamiska, polska, arabiska och persiska.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

En ansökan om betalningsföreläggande får avse skyldighet för svaranden att betala en penningfordran. Fordran ska vara förfallen och förlikning ska vara tillåten i saken.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, krav kan prövas oavsett beloppets storlek.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Nej, det är inte obligatoriskt att ansöka om betalningsföreläggande. Det är möjligt att i stället ansöka om stämning vid tingsrätt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Möjligheten att använda sig av institutet betalningsföreläggande utgår från att svaranden har hemvist i Sverige, men det är också möjligt att ansöka om betalningsföreläggande mot en svarande som har hemvist utanför Sverige. Enligt den så kallade [Bryssel-I-förordningen](#) (Rådets förordning 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område) kan ett avgörande med anledning av en ansökan om betalningsföreläggande verkställas i andra medlemsstater.

1.2 Behörig myndighet

Ansökan ska lämnas till Kronofogdemyndigheten.

1.3 Formella krav på ansökan

En ansökan om betalningsföreläggande ska göras skriftligen och undertecknas. Sökanden ska i ansökningsblanketten ange sitt yrkande och grunden för det. Fordringens belopp, förfallodagen och den ränta som yrkas ska anges, liksom eventuella kostnader som önskas ersatta. I ansökningsblanketten ska vidare anges vilka som är parter.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Nej. Men för den som önskar finns en ansökningsblankett [på svenska](#) och [på engelska](#) samt instruktioner för hur den fylls i på Kronofogdemyndighetens webbplats (<http://www.kronofogden.se>).

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej, man behöver inte företrädas av en advokat när man ansöker om betalningsföreläggande. Det går bra att föra sin egen talan så man behöver inte ha något ombud eller biträde alls.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Grunden ska vara så detaljerad att svaranden vet vad kravet avser och kan ta ställning till om kravet ska bestridas eller inte. Det ska objektivt sett framgå vad fordringen avser så att man i framtiden kan bedöma vad som omfattas av utslagets rättskraft.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Det finns inte krav på att skriftlig bevisning måste presenteras.

1.4 Avvisning

Huvudregeln är att kravets riktighet inte provas innan ett föreläggande utfärdas. Men om det kan antas att sökandens yrkande är oggrundat eller obefogat ska ansökningen behandlas som om svaranden har bestritt den.

En ansökan kan avvisas på grund av bristfällighet.

1.5 Överklagande

Det svenska systemet bygger på att någon prövning i sak inte sker. Om kravet bestrids, avslås inte ansökan utan den överlämnas till en domstol för vidare handläggning. Se fråga 1.6 nedan. Det finns således inte något avslagsbeslut som eventuellt behöver överklagas.

I de fall ansökningen avvisas i enlighet med vad som beskrivs under 1.4 kan ett sådant avvisningsbeslut överklagas.

1.6 Bestridande

Tiden för att bestrida framgår av föreläggandet. Normalt sätts tiden till tio dagar från dagen för delgivning av föreläggandet. Ett bestridande ska vara skriftligt.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden bestrider ansökningen kommer sökanden genast att underrättas om det. Om sökanden vill vidhålla sitt yrkande, kan han begära att målet överlämnas till tingsrätt.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om svaranden inte i rätt tid har bestritt ansökningen, kommer Kronofogdemyndigheten snarast att meddela utslag i enlighet med ansökningen.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Ett utslag från Kronofogdemyndigheten är verkställbart och utslaget verkställs i Sverige självmant av Kronofogdemyndigheten när utslaget har meddelats, om inte sökanden uttryckligen har begärt att verkställighet inte ska ske vid ansökan om betalningsföreläggande.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Svaranden kan ansöka om återvinning inom en månad från dagen för utslaget. I dessa fall överlämnas målet till en tingsrätt för fortsatt handläggning.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 24/03/2015